

T120139

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครู
ของนักศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

THE OPINIONS OF ENGINEERING EDUCATION STUDENTS TOWARD THE
APPROPRIATED PERSONALITY OF PROFESSIONAL TEACHER,
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION,
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

โดย

นางสาวกรรณิการ์ พวงจันทร์

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 120139
วัน, เดือน, ปี... ๖. ๑๗. ๒๕๕๕

b.....
i.....

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต

สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา ๒๕๕๕
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาพิเศษ
ปีการศึกษา 2553

ชื่อเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูของนักศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

The opinions of Engineering Education Students toward The Appropriated Personality of Professional Teacher, Faculty of Industrial Education, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

ชื่อ-สกุล นางสาวกรรณิการ์ พวงจันทร์

หลักสูตร ค.อ.บ. (เทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตพืช) สาขาวิชา ครุศาสตร์เกษตร

คณะ ครุศาสตร์อุตสาหกรรม

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชดากร พลภักดิ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูของนักศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาในสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตร ปีการศึกษา 2553 จำนวน 463 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ คือ นักศึกษาในสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมที่กำลังศึกษาอยู่ใน ปีการศึกษา 2553 จำนวน 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์ สถิติที่ได้คือ ความถี่ ร้อยละและค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ คือ

สภาพทั่วไปของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม จำนวน 60 ชุด ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย คิดเป็นร้อยละ 63.33 ผู้หญิงคิดเป็นร้อยละ 36.67 นักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุ 21-23 ปี คิดเป็นร้อยละ 83.33 ตามลำดับ นักศึกษาส่วนใหญ่กำลังศึกษาในหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตครุศาสตร์วิศวกรรม (หลักสูตร 5 ปี) จำนวน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่เผยแพร่เพื่อประโยชน์ในการศึกษาและวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

20 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 เช่นเดียวกับ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ (ต่อเนื่อง 2 ปี) จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตวิศวกรรมโทรคมนาคม (ต่อเนื่อง 2 ปี) จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (ต่อเนื่อง 2 ปี) จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 ชั้นปีที่มีนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมกำลังศึกษาเรียงตามลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 33.34 ชั้นปีที่ 4 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 และชั้นปีที่ 3 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 ตามลำดับ นักศึกษาสาขาครุศาสตร์วิศวกรรมส่วนใหญ่ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูในด้านกายคือ มีการแต่งกายสุภาพเรียบร้อย เหมาะสมถูกกาลเทศะถูกต้องตามกฎระเบียบของสถานศึกษา ในด้านวาจา นักศึกษาสาขาครุศาสตร์วิศวกรรมส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นในเรื่องของการพูดจาสุภาพ ไพเราะอ่อนหวานมีหางเสียง ไม่พูดจาหยาบคาย ไม่พูดต่อเสียงผู้อื่น ในด้านสติปัญญา นักศึกษาสาขาครุศาสตร์วิศวกรรมใหญ่ให้ความคิดเห็นเรื่อง มีความรู้ทันเทคโนโลยีสมัยใหม่ ในด้านอารมณ์ นักศึกษาสาขาครุศาสตร์วิศวกรรมส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นในเรื่องของการร่าเริงแจ่มใส มนุษย์สัมพันธ์ดี อธิยาศยดี ไม่มีอคติต่อผู้อื่น ในด้านจิตใจ นักศึกษาสาขาครุศาสตร์วิศวกรรมส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นในเรื่องของการมีจิตใจเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ โอบอ้อมอารี นักศึกษาสาขาครุศาสตร์วิศวกรรมส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นในเรื่องของ ปัจจัยที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพนักศึกษา คือ สภาพแวดล้อมภายในสังคม ส่วนแนวทางในการพัฒนาบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครู คือ ควรเข้ารับการฝึกอบรมพัฒนาบุคลิกภาพ

ข้อเสนอแนะประธานสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ควรมีนโยบายส่งเสริม ในเรื่องของการจัดอบรม สัมมนาหรือจัดเข้าค่ายพัฒนาบุคลิกภาพ ให้แก่นักศึกษาในสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม เพื่อที่จะให้นักศึกษามีบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูก่อนออกไปประกอบวิชาชีพครู รวมทั้งควรมีนโยบายในสาขาฯ และคณะฯร่วมมือกัน จัดสภาพแวดล้อม สังคม ที่อยู่ในสาขาฯ ในคณะฯ เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาและมีการณรงค์ใช้สื่อประชาสัมพันธ์ภายในสาขาฯ และควรมีนโยบายที่ชัดเจนในเรื่องของกฎระเบียบ กฎเกณฑ์การแต่งกายให้นักศึกษาปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

กิตติกรรมประกาศ

ปัญหาพิเศษฉบับนี้สำเร็จลงได้โดยได้รับความช่วยเหลือจากหลายฝ่ายด้วยกัน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชดากร พลภักดี อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ ที่ได้กรุณาเสียสละเวลา ให้กำลังใจ คอยให้คำแนะนำปรึกษา พร้อมให้ข้อเสนอแนะแนวทางในการทำปัญหาพิเศษ ตลอดจนช่วยตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง และข้อผิดพลาดของปัญหาพิเศษ จนทำให้ปัญหาพิเศษ จนทำให้ปัญหาพิเศษเรื่องนี้เสร็จสมบูรณ์ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ขอขอบคุณ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์วิศกรรม ที่ให้ความสะดวกในการสัมภาษณ์เก็บข้อมูลปัญหาพิเศษ

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ญาติพี่น้อง ครอบครัว ที่เป็นกำลังใจให้ โอกาส ให้การสนับสนุนในการศึกษาเล่าเรียน ให้ทุนทรัพย์ ให้ความรัก ความหวังใจเสมอ

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณทุกท่าน เพื่อนๆทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจในการทำปัญหาพิเศษเรื่องนี้ จนสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

นางสาวกรรณิการ์ พวงจันทร์

18 เมษายน 2554

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อปัญหาพิเศษ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	2
1.3 ขอบเขตของปัญหา.....	2
1.4 นิยามศัพท์.....	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
บทที่ 2 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 ความหมายของบุคลิกภาพ.....	5
2.2 ทฤษฎีบุคลิกภาพ.....	8
2.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ.....	12
2.4 ความหมายของครู อาจารย์.....	14
2.5 ความสำคัญของบุคลิกภาพครู.....	17
2.6 บุคลิกภาพครู.....	19
2.7 มาตรฐานวิชาชีพครู.....	26
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	28
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	38
3.1 ประชากร.....	38
3.2 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล.....	38
3.2.2 วิธีดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์ และลักษณะของแบบสัมภาษณ์.....	39

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ.....	39
บทที่ 4 ผลการวิจัยและวิจารณ์ผล.....	40
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ.....	51
บรรณานุกรม.....	55
ภาคผนวก.....	61

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 สภาพทั่วไปของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม.....	41
2 ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูในด้านกาย.....	42
3 ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครู ในด้านวาจา.....	43
4 ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูในด้านสติปัญญา.....	43
5 ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับ วิชาชีพครูในด้านอารมณ์.....	44
6 ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูในด้านจิตใจ.....	44
7 ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพ.....	45
8 แนวทางในการพัฒนาบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูของของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม.....	46

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพที่สำคัญมากอีกอาชีพหนึ่งในปัจจุบัน ทางคุรุสภาได้มีการส่งเสริมบุคลากรที่มีความสามารถในด้านการประกอบวิชาชีพครู ในฐานะที่คุรุสภาเป็นสภาวิชาชีพครู ได้มีหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพครูของผู้ที่มีอาชีพประกอบวิชาชีพครูทางการศึกษาตั้งแต่การเข้าสู่วิชาชีพ โดยกำหนดเป็นมาตรฐานการเรียนรู้และประสบการณ์วิชาชีพ ตลอดจนมาตรฐานการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพจนเกิดเป็นนิสัยที่ดี เป็นแบบอย่างแก่เยาวชน และสังคม ทำให้สถานศึกษาที่ผลิตบุคลากรวิชาชีพครูต่างตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรและนักศึกษาให้มาตรฐานความรู้และมาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติของผู้เรียน ธรรมชาติของการเรียนรู้ เนื้อหาสาระของสาขาวิชาที่สอน มีทักษะเกี่ยวกับวิชาชีพครูและการจัดกระบวนการเรียนรู้ นอกจากนี้แล้วมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและมีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศอย่างน้อย 1 ภาษา อีกทั้งมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครู รวมทั้งมีความรักและศรัทธาในวิชาชีพ

สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นอีกสถานศึกษาหนึ่งที่มีนักศึกษาเข้ามาเรียนในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก จากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ปัจจุบันค่านิยมและลักษณะการเลียนแบบต่างๆ อาจทำให้นักศึกษาแต่ละคนมีลักษณะบุคลิกภาพที่แตกต่างกันออกไป การศึกษานักศึกษาบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังเป็นแนวทางหนึ่งที่จะส่งเสริมในการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังให้มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพครู
พร้อมที่จะออกไปประกอบวิชาชีพครูอย่างมีประสิทธิภาพในอนาคตต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1. ศึกษาสถานภาพทั่วไปของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมคณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพที่
เหมาะสมกับวิชาชีพครูของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง นักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม ที่มีต่อบุคลิกภาพที่
เหมาะสมกับวิชาชีพครู ของนักศึกษานักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.3 ขอบเขตของปัญหา

เชิงปริมาณ

ประชากร คือ

1. นักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรครุศาสตร์
อุตสาหกรรมบัณฑิต (สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม) ในปีการศึกษา 2553

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตวิศวกรรมโทรคมนาคม (ต่อเนื่อง 2 ปี)
จำนวน 10 คน

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (ต่อเนื่อง 2 ปี)
จำนวน 10 คน

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ (ต่อเนื่อง 2 ปี)
จำนวน 20 คน

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตครุศาสตร์วิศวกรรม (หลักสูตร 5 ปี)
จำนวน 20 คน

รวม 60 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชิงคุณภาพ

1. เป็นการศึกษาบุคลิกภาพภายนอกของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม เช่นด้าน ภาย และวาจา ที่เหมาะสมกับวิชาชีพครู ..
2. เป็นการศึกษาบุคลิกภาพภายในของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม เช่นด้าน สติปัญญา อารมณ์ และจิตใจ ที่เหมาะสมกับวิชาชีพครู
3. เป็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม ทั้ง ภายในและภายนอกของนักศึกษา ได้แก่ ปัจจัยทางชีวภาพ ปัจจัยทางสังคมและสิ่งแวดล้อม ปัจจัย ทางครอบครัว และปัจจัยความเป็นตัวเอง .

1.4 นิยามศัพท์

บุคลิกภาพ หมายถึงนิสัยหรือพฤติกรรมที่บุคคลหนึ่งมีปฏิริยาตอบโต้ เพื่อตอบสนองและปรับตัวต่อบุคคลและสิ่งแวดล้อม โดยมีผลมาจากจิตใจ ลักษณะที่แสดงออกมามีทั้งภายนอกที่สามารถสังเกตเห็นได้ และจากภายในที่ควรมีสัมพันธภาพต่อกันจึงจะสังเกตเห็น (กันยา สุวรรณแสง, 2533 : 26)

ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อ ความคิด ความเข้าใจเฉพาะบุคคล ที่แสดงออกโดยการพูดหรือการเขียนโดยอาศัยพื้นฐานความรู้ประสบการณ์ สภาพแวดล้อม และข้อมูลข่าวสารที่ตนมีอยู่ (ไกรนุช ศิริพลู, 2531 : 30)

วิชาชีพครู หมายถึง การศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาตนเอง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ และการเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการที่องค์กรหรือหน่วยงาน หรือสมาคมจัดขึ้น เช่น การประชุม การอบรม การสัมมนา และการประชุมปฏิบัติการ เป็นต้น ทั้งนี้ต้องมีผลงานหรือรายงานที่ปรากฏชัดเจน (ศรีธรรม ธนภูมิ, 2535 : 46)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับความเป็นครูของนักศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และประสบการณ์วิชาชีพครูตามที่ครุสภาได้กำหนดไว้
2. เพื่อเป็นองค์ความรู้ที่สถานศึกษาอื่นสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษา
3. ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับการเป็นครูในอนาคตของนักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้ศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎี หลักการ ข้อมูลจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในรูปของเอกสาร หนังสือ และงานวิจัย เพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา ซึ่งจะขอเสนอเนื้อหาตามลำดับ ดังนี้

- 2.1 ความหมายของบุคลิกภาพ
- 2.2 ทฤษฎีบุคลิกภาพ
- 2.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ
- 2.4 ความหมายของ ครู อาจารย์
- 2.5 ความสำคัญของบุคลิกภาพครู
 - 2.5.1 ความสำคัญของบุคลิกภาพ
 - 2.5.2 ความสำคัญของบุคลิกภาพครู
- 2.6 บุคลิกภาพครู
 - 2.6.1 การพัฒนาบุคลิกภาพครู
 - 2.6.2 องค์ประกอบของบุคลิกภาพ
 - 2.6.3 องค์ประกอบของบุคลิกภาพครู
- 2.7 มาตรฐานวิชาชีพครู
- 2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายของบุคลิกภาพ

Allport (1937 : 130) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่า บุคลิกภาพคือสภาวะรวมของเจตคติ และพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกเป็นนิสัยประจำตัว ซึ่งสะท้อนให้เห็นลักษณะของการปรับตัวของบุคคลต่อสิ่งแวดล้อม

Dinkmeyer (1965 : 178) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่า สภาวะทุกอย่างอันประกอบขึ้นเป็นตัวบุคคล นับตั้งแต่สภาวะทางกายอารมณ์ ทักษะ ความสนใจ ความคิดหวัง ลักษณะท่าทาง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่เชิงพาณิชย์ การค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความรู้สึก นิสัย ความสามารถทางปัญญา ตลอดจนความสำเร็จบุคลิกภาพยังครอบคลุมถึงสภาวะที่บุคคลเป็นอยู่ ทั้งในปัจจุบันรวมทั้งที่คาดหวังว่าจะเป็นในอนาคตด้วย ที่สำคัญคือบุคลิกภาพนั้นยังครอบคลุมถึงวิธีการที่บุคคลนั้นเกี่ยวข้องกับสัมพันธกับบุคคลอื่น รวมทั้งปฏิกิริยาตอบโต้ที่เขาต้องเผชิญด้วยหรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ การปรับตัวของแต่ละบุคคลในการเผชิญปัญหาหรือความคับข้องใจที่เกิดขึ้นในทุกสถานการณ์ในชีวิตก็นับว่าเป็นส่วนประกอบหนึ่งของบุคลิกภาพด้วย

จรรยา สุวรรณทัต และดวงกมล เวชบรรจงรัตน์ (2529 : 219) ได้ให้ความหมายว่า บุคลิกภาพคือ แบบแผนพฤติกรรมของ บุคคลใด บุคคลหนึ่งที่เป็นที่รับรู้กันโดยทั่วไปเป็นลักษณะรวมของบุคคลนั้น อันประกอบด้วยพฤติกรรมที่แสดงออกและลักษณะเฉพาะภายในของบุคคล ซึ่งทำให้บุคคลนั้นมีความแตกต่างจากบุคคลทั่วไป

ศรีธรรม ธนะภูมิ (2535 : 14) ได้กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยหรือพฤติกรรมของบุคคลหนึ่งที่แสดงออกซ้ำ ๆ เพื่อตอบสนองและปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม บุคลิกภาพสังเกตได้จาก การแสดงออกหลายด้านของบุคคลนั้น เช่น ความสามารถ ความสนใจ ลักษณะเด่น ค่านิยม ทักษะ พฤติกรรมที่เกี่ยวกับตน (Self-image) และความประพฤติ เป็นต้น การแสดงออกต่าง ๆ เหล่านี้คือสิ่งที่สะท้อนออกมาจากจิตใจนั่นเอง

ยนต์ ชุมจิต (2534 : 158-160) ได้กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือ “คุณลักษณะทุกสิ่งทุกอย่างทั้งภายนอกและภายในซึ่งรวมอยู่ในตัวบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ทำให้บุคคลนั้นมีความแตกต่างไปจากบุคคลอื่น ๆ คุณลักษณะภายนอก เป็นสิ่งที่สามารถสังเกตเห็นหรือสัมผัสได้ด้วยประสาททางร่างกาย สามารถแก้ไข ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงได้ง่าย บุคลิกภาพภายนอกที่สำคัญคือ บุคลิกทางกายและวาจา เช่น รูปร่าง หน้าตา ลักษณะการพูด กิริยาท่าทาง รวมตลอดถึงการแต่งกาย เป็นต้น ส่วนบุคลิกภาพภายในเป็นสิ่งที่มองไม่เห็น ต้องมีสัมพันธภาพต่อกันนาน ๆ จึงจะสังเกตเห็น การแก้ไข เปลี่ยนแปลงต้องใช้ระยะเวลาและความอดทน พอสสมควร ส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับสติปัญญา อารมณ์ และจิตใจ เช่น ค่านิยม ความสนใจความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความมั่นใจในตนเอง และอารมณ์ขัน เป็นต้น”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กู๊ด (อ้างโดย จุฑาภรณ์ สูงพล, 2553 : <http://www.novabizz.com>) ให้ความหมายของคำว่า บุคลิกภาพ (Personality) ไว้ว่า บุคลิกภาพหมายถึง การแสดงออกด้านอารมณ์จิตใจและพฤติกรรมต่าง ๆ ของแต่ละบุคคลอันเป็นปฏิกิริยาตอบโต้ต่อสภาพแวดล้อมทางด้านจิตวิทยาและสังคมของบุคคลทั่วไป

คอร์ชีนีและมาร์เซลลา (อ้างโดย จุฑาภรณ์ สูงพล, 2553 : <http://www.novabizz.com>) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง โครงสร้างที่เป็นกลไกภายในระบบทางจิตและกายของเอกัตบุคคลซึ่งใช้ในการทำนาย หรือตัดสินพฤติกรรมในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมหรือโลกภายนอก

เออร์เนส อาร์.ฮิลการ์ด (อ้างโดย จุฑาภรณ์ สูงพล, 2553 : <http://www.novabizz.com>) กล่าวว่า บุคลิกภาพ เป็นลักษณะส่วนรวมของบุคคล และการแสดงออกของพฤติกรรม ซึ่งชี้ให้เห็นความเป็นปัจเจกบุคคล ในการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงลักษณะที่ส่งผลต่อการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น ได้แก่ ความรู้สึกนับถือตนเอง ความสามารถ แรงจูงใจ ปฏิภาณในการเกิดอารมณ์ และลักษณะนิสัยที่สะสมจากประสบการณ์ชีวิต

ฟิลลิป จี. ซิมบาร์โด และฟลอยด์ แอส.รูซ (อ้างโดย จุฑาภรณ์ สูงพล, 2553 : <http://www.novabizz.com>) อธิบายว่า บุคลิกภาพ เป็นผลรวมของลักษณะเชิงจิตวิทยาของบุคคลแต่ละคน มีผลต่อการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมหลากหลายของบุคคลนั้น ทั้งส่วนที่เป็นลักษณะภายนอกที่สังเกตเห็นได้ง่ายและพฤติกรรมภายในที่สังเกตเห็นได้ยาก ลักษณะที่หลากหลายดังกล่าว ส่งผลให้บุคคลแสดงออก ต่างกันในแต่ละสถานการณ์และช่วงเวลา

อัญชลี แจ่มเจริญ (2530 : 163) ให้ความหมายว่า บุคลิกภาพ หมายถึงลักษณะส่วนรวมของบุคคลทั้งหมด ที่แสดงออกมาปรากฏ ให้คนอื่นได้รู้ได้เห็น ซึ่งแตกต่างกันเพราะภาวะสิ่งแวดล้อมที่สร้างตัวบุคคลนั้นแตกต่างกันประการหนึ่งและพันธุกรรมที่แต่ละบุคคลได้มาก็แตกต่างกันไปอีกประการหนึ่ง

เบอร์นาร์ดี (อ้างโดย จุฑาภรณ์ สูงพล, 2553 : <http://www.novabizz.com>) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพว่า หมายถึง ผลรวมทั้งหมดของท่าทางรูปร่างลักษณะทางกาย พฤติกรรมที่แสดงออก แนวโน้มการกระทำ ขอบเขตความสามารถทั้งที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในและที่แสดงออกมาให้เห็น

ฮาร์ดแมน (อ้างโดย จุฑาภรณ์ สูงพล, 2553 : <http://www.novabizz.com>) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพว่า หมายถึง ส่วนรวมทั้งหมดที่บุคคลแสดงออกโดยกริยาอาการ ความนึกคิด อารมณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิสัยใจคอ ความสนใจ การติดต่อกับผู้อื่น ตลอดจนรูปร่างหน้าตา การแต่งกาย และความสามารถในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น

ไพพรรณ เกียรติโชติชัย (2536 : 91) อธิบายเรื่องบุคลิกภาพไว้ว่าบุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะทั้งภายนอกและภายในที่รวมอยู่ในตัวบุคคลใดบุคคลหนึ่งและเป็นผลทำให้บุคคลนั้น มีความแตกต่างไปจากบุคคลอื่น ๆ บุคลิกภาพแบ่งออกเป็น 2 สภาพด้วยกันคือ

1. บุคลิกภาพภายนอก หมายถึง บุคลิกภาพที่สามารถสังเกตเห็นหรือสัมผัสได้ด้วยประสาททั้ง 5 คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย บุคลิกภาพภายนอกนี้สามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงได้โดยการฝึก เลียนแบบ และสามารถวัดผลได้ทันที บุคลิกภาพภายนอกที่สำคัญที่สุด คือด้านกาย และวาจา
2. บุคลิกภาพภายใน หมายถึง บุคลิกภาพที่ไม่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน เป็นส่วนที่สัมผัสได้ค่อนข้างยากและต้องใช้เวลาในการสัมผัสบุคลิกภาพภายใน

จากความหมายของบุคลิกภาพ ที่มีนักวิชาการต่าง ๆ กล่าวไว้ข้างต้นนั้น สรุปได้ว่าบุคลิกภาพ คือ ตัวบุคคล รวมทั้งลักษณะทางกาย นิสัย หรือพฤติกรรม ซึ่งสังเกตได้ง่าย อันได้แก่รูปร่างหน้าตาท่าทาง น้ำเสียง คำพูด ความสามารถทางสมอง ทักษะการทํากิจกรรมต่างๆ และลักษณะทางจิตใจ ซึ่งสังเกตได้ค่อนข้างยาก ได้แก่ ความรู้สึกนึกคิด เจตคติ ค่านิยม ความสนใจ ความมุ่งหวัง อุดมคติ เป้าหมาย และความสามารถในการปรับตัว ให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ลักษณะดังกล่าวมีที่มาจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมของแต่ละคน ส่งผลสู่ความสามารถในการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม และความแตกต่างระหว่างบุคคล

2.2 ทฤษฎีบุคลิกภาพ

ทฤษฎีบุคลิกภาพ เป็นคำอธิบายของ นักจิตวิทยา เกี่ยวกับ บุคลิกภาพ อย่างมีระบบระเบียบ ซึ่งมีหลายทฤษฎีด้วยกัน เนื่องจาก บุคลิกภาพ มีลักษณะซับซ้อน หลายแง่หลายมุม เจ้าของทฤษฎีบุคลิกภาพ แต่ละทฤษฎีต่างก็อธิบายบุคลิกภาพในแง่มุมที่ตนสนใจดังต่อไปนี้

ฮิปโปเครติส (อ้างโดย จุฑาภรณ์ สูงพล, 2553 : <http://www.novabizz.com>) กล่าวว่าบุคลิกภาพมี 4 แบบคือ ฉุนเฉียว (อารมณ์ร้อน) รื่นเริง (มันใจ) เสรีสร้อย (อารมณ์แปรปรวน) และเฉื่อยเนือย (ตอบสนองช้า) อารมณ์เหล่านี้เกิดจากธาตุน้ำในร่างกายของเราตามลำดับคือ น้ำเหลือง เลือด น้ำดีดำ และเสมหะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อัลเฟรด แอดเลอร์ (อ้างโดย จุฑาภรณ์ สูงพล, 2553 : <http://www.novabizz.com>) กล่าวว่า บุคลิกภาพคือการดิ้นรนแสวงหาปมเด่น ซึ่งสำคัญยิ่งกว่าการตอบสนองต่อสิ่งเร้า พื้นฐานที่อยู่ในจิตใต้สำนึกตามทฤษฎีของฟรอยด์ แอดเลอร์เชื่อว่าบุคคลที่ไม่สามารถเอาชนะความรู้สึกต่ำต้อยในวัยเด็กจะกลายเป็นคนมีปมด้อย ส่วนผู้ใหญ่ที่มีวุฒิภาวะจะชดเชยปมด้อยของตนด้วยการทำสิ่งที่ตั้งนามมากกว่าการแสวงหาอำนาจส่วนตน

คาร์ล กุสตาฟ จุง (อ้างโดย จุฑาภรณ์ สูงพล, 2553 : <http://www.novabizz.com>) กล่าวว่า บุคลิกภาพไม่ได้ถูกกำหนด มาตั้งแต่วัยเด็กอย่างที่ฟรอยด์คิด แต่เปลี่ยนแปลงได้ ตลอดชีวิต จิตใต้สำนึก ไม่ได้ถูกครอบงำด้วย แรงปรารถนาทางเพศเท่านั้น แต่ยังประกอบด้วยปมต่าง ๆ หรือกลุ่มของความทรงจำและความนึกคิด ซึ่งเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เราพยายาม จะผสมผสานสิ่งเหล่านี้เข้าเป็นบุคลิกเฉพาะของตัวเอง จิตใต้สำนึก นั้น ไม่ได้หมายถึง ความทรงจำของเราอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังรวมถึง สิ่งที่เป็นลักษณะร่วมของมนุษยชาติ ซึ่งหมายถึง “จิตใต้สำนึกอันเป็นจิตวิญญาณในกระบวนการวิวัฒนาการของมนุษยชาติ ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปตามโครงสร้างทางสมองของแต่ละบุคคล” บุคลิกภาพของคนเราอาจแบ่งได้เป็นสองลักษณะใหญ่ ๆ คือ บุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแบบชอบสังคม

กาเรน ฮอร์เนย์ (อ้างโดย จุฑาภรณ์ สูงพล, 2553 : <http://www.novabizz.com>) กล่าวว่า บุคลิกภาพพื้นฐานหล่อหลอมมาจาก ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลมากกว่าแรงขับ ทางชีวภาพตามแนวคิดของฟรอยด์ ความสับสนทางบุคลิกภาพ มีสาเหตุมาจากการที่คนคนนั้น ใช้ชีวิตโดยมีความวิตกกังวลเป็นพื้นฐานซึ่งมีต้นตอมาจาก “ความรู้สึกที่ถูกทอดทิ้ง และ ช่วยตัวเองไม่ได้ ในโลกที่ไร้ความปรานีในช่วงวัยเด็ก”

อีริก เอช อีริกสัน (อ้างโดย จุฑาภรณ์ สูงพล, 2553 : <http://www.novabizz.com>) กล่าวว่า บุคลิกภาพ เป็นผลจากการพัฒนาการของชีวิตทั้งหมด 8 ช่วงวัยตั้งแต่วัยทารกจน ถึงวัยชรา โดยบุคคลจะมีข้อขัดแย้งประจำวัย และหาทางแก้ไขไปใน แต่ละช่วงวัย วิธีแก้ข้อขัดแย้งของแต่ละคนจะกำหนดบุคลิกภาพของคนคนนั้น ตัวอย่างเช่น ข้อขัดแย้ง ประจำวันของวัยรุ่นคือ “ฉันคือใคร”

บี. เอฟ. สกินเนอร์ (อ้างโดย จุฑาภรณ์ สูงพล, 2553 : <http://www.novabizz.com>) บุคลิกภาพเป็นผลของพลังงานภายนอกที่สามารถประเมินได้ ดังนั้น วิธีการที่เรา คิดและกระทำ จึงเปลี่ยนแปลงไป ตามสิ่งแวดล้อมที่เราควบคุม ในหนังสือชื่อ Walden Two สกินเนอร์ฝันถึงดินแดนในอุดมคติ ที่ซึ่ง บุคลิกภาพได้รับการหล่อหลอมมาจาก การส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงปรารถนาอย่าง เป็นระบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อัลพอร์ต (อ้างโดย จุฬารัตน์ สูงพล, 2553 : <http://www.novabizz.com>) กล่าวว่าทฤษฎีบุคลิกภาพ (Allport's Trait Theory) ซึ่งเขามีความเชื่อว่า บุคลิกภาพ ของบุคคลมีลักษณะเป็นหนึ่งเดียวและมีความคงที่พอสมควร เป็นอย่างไรก็มักจะอยู่อย่างนั้น และส่งผลสู่การแสดงตัวในภาวะต่าง ๆ ของบุคคล ทฤษฎีนี้แบ่งประเภทของ บุคลิกภาพ ตามลักษณะร่างกายของบุคคลเป็น 3 พวกคือ

พวกมีลักษณะเด่น พวกนี้มักมีร่างกายสูงใหญ่ หรือหน้าตาดี หรือมีลักษณะเด่นเฉพาะตัว ซึ่งอาจเป็นน้ำเสียง ท่าทาง การพูด การเคลื่อนไหว หรือแม้กระทั่งท่าทีปฏิบัติต่อผู้อื่น

พวกที่มีลักษณะด้อย พวกนี้มักมีรูปร่างเตี้ยหรือตัวเล็ก หน้าตาไม่ดี หรือมีลักษณะบางประการที่เป็นปมด้อยของตน

พวกที่มีลักษณะกลาง พวกนี้มักมีร่างกายธรรมดาแบบคนส่วนใหญ่ทั่วไป ลักษณะต่าง ๆ เป็นกลาง ๆ ไม่เด่น ไม่ด้อย แต่ก็ไม่มีลักษณะพิเศษที่น่าสนใจ มักผสมผสานกลมกลืนไปกับคนส่วนใหญ่

ลักษณะทั้ง 3 ประการดังกล่าว มีผลต่อวิธีการแสดงออกของพฤติกรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น พวกมีปมด้อย ซ้ำอัย เมื่อเผชิญสถานการณ์ที่ต้องปรากฏตัวในงานใหญ่ หรือต้องกล่าวในที่ประชุม หรือพบคนแปลกหน้า พวกนี้มักหลีกเลี่ยง วิตกกังวล ทำอะไรจะงะงืดพลาด และแยกตัวเอง แต่ถ้าเป็นพวกมีลักษณะเด่น ก็จะเชื่อมั่นในตนเอง แสดงออกได้โดยเหมาะสม ส่งผ่านเผยแพร่ สิ่งเหล่านี้มักส่งผลให้ทำอะไรได้สำเร็จ หรือเป็นที่ยอมรับทั่วไป สำหรับผู้บริหารหากมีลักษณะเด่นประจำตัวมักเป็นปัจจัยให้งานดีขึ้น แต่ถ้าขาดลักษณะเด่นก็ต้องใช้ความพยายามมากขึ้นที่จะสร้างความน่าเชื่อถือ ศรัทธา หรือหาแนวทางฝึกฝนพัฒนาตนให้มีความคล่องตัว ให้เหมาะสมสอดคล้องกับงานตามบทบาทหน้าที่ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในงานที่ทำ

ซิกมันด์ ฟรอยด์ (อ้างโดย จุฬารัตน์ สูงพล, 2553 : <http://www.novabizz.com>) ได้กล่าวถึงทฤษฎีพลังบุคลิกภาพ (Freud's Psychodynamic Theory) ในรูปของลักษณะของจิตและโครงสร้างของจิต เกี่ยวกับลักษณะของจิต ฟรอยด์อธิบายว่า จิตของคนเรามี 3 ลักษณะ คือ

จิตรู้สำนึก (conscious) เป็นสภาพที่บุคคลรู้ตัวว่าเป็นใคร ทำอะไร อยู่ที่ไหน ฯลฯ เป็นจิตส่วนที่ควบคุมให้แสดงพฤติกรรม ตามหลักเหตุผลและสิ่งผลักดันภายนอกตัว

จิตไร้สำนึก (unconscious) เป็นสภาพที่บุคคลไม่รู้ตัว บางทีเพราะลืม เพราะเก็บกด หรือเพราะไม่ตระหนักในคนว่ามีสิ่งนั้นอยู่ เช่น ไม่รู้ตัวว่าอิจฉาเพื่อน หรือลืมนึกว่าตนเองเกลียดบางอย่าง

จิตใต้สำนึก (subconscious) เป็นสภาพจิตกึ่งรู้สำนึก ถ้าเข้ามาในห้วงนี้ก็ตระหนักได้ แต่ถ้าไม่คิดถึงจิตส่วนนั้นจะเหมือนกับไม่มีตนเอง เช่น อาจกังวลในบางเรื่อง กลัวในบางสิ่ง โกรธคนบางคน เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จิตทั้ง 3 ลักษณะดังกล่าว ชนิดไหนมีอำนาจเหนือกว่า บุคคลนั้น ๆ ก็มักจะแสดงพฤติกรรมหนักไปทางจิตส่วนนั้น และจิตไร้สำนึกจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมากกว่าจิตส่วนอื่น ส่วนจะแสดงพฤติกรรมออกไปในลักษณะใด มักขึ้นกับโครงสร้างของจิต ซึ่งมี 3 ส่วนด้วยกัน ได้แก่ อิด (id) อีโก้ (ego) และซูปเปอร์อีโก้ (super ego) คำว่า “อิด” เป็นพื้นฐานดั้งเดิมของบุคคล เช่น ความอยาก ค้นหาความต้องการ ความป่าเถื่อน อันถือเป็นธรรมชาติแท้ ๆ ยังไม่ได้ขัดเกลา “อีโก้” เป็นพลังส่วนที่จะพยายาม หาทางตอบสนอง ความต้องการของอิด และ “ซูปเปอร์อีโก้” เป็นพลังที่คอยควบคุม อีโก้ ให้อีโก้ หาหนทางที่เหมาะสมที่สุดในการสนองความต้องการของอิดโดยเห็นวรั้ง ให้ทำอะไรอยู่ในกรอบประเพณี ถูกเหตุถูกผลให้คำนึงถึงความผิชอบชั่วดี คุณธรรม และสังคมที่แวดล้อมความเข้าใจ บุคลิกภาพ ตามทฤษฎีพลังบุคลิกภาพนี้ช่วยให้ผู้บริหารเกิดความเข้าใจตนเอง เข้าใจเพื่อนร่วมงานได้ในหลายลักษณะ เป็นแนวทางให้รู้จักควบคุมระดับประคองตนเองให้มีสติ ยังคิด ไม่อยู่ใต้อำนาจครอบงำของธรรมชาติแท้ ๆ ที่ยังมีได้ขัดเกลามาก ไป ซึ่งถ้าทำได้ ก็จัดเป็นส่วนหนึ่งของ การพัฒนาบุคลิกภาพ และ พัฒนาดน ให้พร้อมต่อการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

สจ๊วต ไคมอนด์ (อ้างโดย จุฑาภรณ์ สูงพล, 2553 : <http://www.novabizz.com>) นักจิตวิทยาชาวอังกฤษ กล่าวว่า บุคลิกภาพ เป็นหน้าที่และการทำงานของสมอง ซึ่งเหมือนกับทฤษฎีของ ฮานส์ ไอเซนค (Hans Eysenck's theory) ที่ว่า บุคลิกภาพถูกกำหนดด้วยพันธุกรรมเหมือนกับลายนิ้วมือที่จะมีลายต่าง ๆ หรือรอยหยักในสมองก็จะถูกกำหนดโดยพันธุกรรมเช่นกัน บุคลิกภาพโดยทั่วไปของคนเรา ตามทฤษฎีของ ไคมอนด์จะมี 8 ประเภทด้วยกัน

ประเภทแรก คือ พวกที่ชอบมอง ชอบดู (visualist)

ประเภทที่ 2 คือ พวกชอบฟัง (audist)

ประเภทที่ 3 คือ พวกที่ชอบขยับยวน (sexist)

ประเภทที่ 4 คือ พวกชอบมีกิจกรรมอยู่ตลอดเวลา (motorist)

ประเภทที่ 5 คือ พวกที่ชอบพูด ชำนาญเรื่องภาษา (linguist)

ประเภทที่ 6 คือ พวกที่ชอบเกี่ยวกับรูปร่าง จินตนาการ ภาพพจน์ (spacist)

ประเภทที่ 7 คือ พวกที่ชอบแสดงความรู้สึก พวกมีอารมณ์หลงไหล (emotionist) และ

ประเภทที่ 8 คือ พวกก้าวร้าว พวกที่ชอบประสาంగా ชอบทะเลาะ (aggressist)

ทฤษฎีของแมคเคร (McCrae's theory) และทฤษฎีของคอสตา (Costa's theory) ให้คำนิยามของ บุคลิกภาพ ต่าง ๆ ดังนี้ (อ้างโดย จุฑาภรณ์ สูงพล, 2553 : <http://www.novabizz.com>) คือ

กลุ่มที่ 1 เป็นพวกประสาท กังวลตลอดเวลา ไม่มีความมั่นใจ เป็นคนที่มีความรับผิดชอบสูง เป็นคนรู้สึกผิดบ่อย ๆ (neuroticism)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- กลุ่มที่ 2 เป็นพวกที่ชอบพูดชอบคุย ชอบสังคม รักสนุก มีอารมณ์รักใคร่ง่าย (extraversion)
- กลุ่มที่ 3 เป็นพวกที่กล้า ชอบแสดงออก มีจินตนาการ ภาพพจน์ (openness)
- กลุ่มที่ 4 เป็นพวกที่รู้จักเห็นอกเห็นใจ ควบคุมอารมณ์ นำไว้วางใจ ให้ความร่วมมือ (agree boldness)
- กลุ่มที่ 5 เป็นพวกที่เชื่อใจได้ ทำอะไรมีจุดมุ่งหมาย มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรับผิดชอบ (conscientiousness)

จากทฤษฎีทั้งหมดจะเห็นได้ว่าไม่มีทฤษฎีใด อธิบายได้ครบถ้วนทั้งหมด ดังนั้น ถ้าต้องการความเข้าใจเรื่อง บุคลิกภาพ โดยกว้างขวาง ก็ต้องศึกษา ทฤษฎีบุคลิกภาพ หลายๆ ทฤษฎี หรือถ้าต้องการความเข้าใจ บุคลิกภาพ บางด้านอย่างลึกซึ้ง เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในงานบางงานโดยเฉพาะ ก็ต้องเลือกศึกษาบางทฤษฎี โดยละเอียดให้สอดคล้องกับความต้องการ นอกจากนี้แล้วความเข้าใจเรื่อง ทฤษฎีบุคลิกภาพ จะช่วยให้มองเห็นทั้ง องค์ประกอบของบุคลิกภาพ ประเภทของบุคลิกภาพ หรือ ประเภทของคนลักษณะต่างๆ รวมทั้ง ที่มาของบุคลิกภาพ และการปรับเปลี่ยนพัฒนาบุคลิกภาพทำให้เกิดความเข้าใจบุคคล ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล และเป็นแนวทางในการสร้างเสริมตนเอง และ ผู้ร่วมปฏิบัติงานให้มีบุคลิกภาพที่เหมาะสมสอดคล้องกับงานของตนซึ่งจะช่วยให้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ

ศรีธรรม ธนะภูมิ (2535 : 5-13) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการทางจิตใจและบุคลิกภาพ ได้แก่

1. ปัจจัยทางชีวภาพ (biological factor) คือ การผสมผสานกันระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่มีปฏิริยาต่อร่างกายโดยเฉพาะสมองของทารกในครรภ์และทารกแรกเกิด ได้แก่ การสืบเนื่องทางพันธุกรรม การทำงานและการควบคุมการสังเคราะห์เอ็นไซม์ การสังเคราะห์และการทำงานของสารสื่อประสาท ปฏิริยาระหว่างสารสื่อประสาทต่าง ๆ อิทธิพลของฮอร์โมน การกระตุ้นและความเครียดจากสภาพแวดล้อม

2. ปัจจัยทางสังคมและสภาพแวดล้อม (sociological and environment factor) คือ สภาพแวดล้อมที่อยู่ภายนอกครอบครัวของเด็ก พฤติกรรมของเด็กนั้นต้องมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม ปัจจัยทางสังคมที่มีผลต่อการพัฒนาการทางจิตใจของเด็ก ได้แก่ สถานภาพทางการเมือง สถานภาพทางเศรษฐกิจ สถานภาพทางภูมิศาสตร์ บ้านที่อยู่อาศัย การย้ายบ้านบ่อย ชนชั้นทางสังคม การเปลี่ยนแปลงของสังคม ค่านิยม วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี สถาบันส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ชนกลุ่มน้อยต่าง ๆ ท่ามกลางปัจจัยต่าง ๆ นั้น ปัจจัยทางสังคมที่มีการคำนวณว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลกระทบค่อนข้างมากต่อการเจริญของเด็ก ได้แก่ สภาพสังคมที่ขาดแคลน ความแตกต่างระหว่างกลุ่มชนในสังคม สถาบันการศึกษา และสถาบันสงเคราะห์เด็ก

3. ปัจจัยทางครอบครัวและวิธีอบรมดูแลเด็ก (family and method of up-bringing factor) คือ ปฏิกริยาที่เด็กและผู้ดูแลเด็กมีต่อกัน โดยต่างฝ่ายต่างก็ปรับตัวต่อกันและกัน ปัจจัยที่อาจช่วยให้เด็กปรับตัวต่อภาวะเครียดระหว่างพัฒนาการ ได้แก่ เพศ เพศหญิงปรับตัวต่อภาวะเครียดได้ดีกว่าเพศชาย พื้นฐานทางอารมณ์เดิมที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด เด็กที่มีภาวะเครียดอย่างเดียว เด็กที่เคยมีประสบการณ์ปรับตัวกับภาวะเครียดมาก่อน ความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดาหรือมารดา เด็กมีความสำเร็จหรือมีประสบการณ์ที่ดีบางอย่างภายนอกบ้าน สภาพครอบครัวที่มีปัญหา

กันยา สุวรรณแสง (2533 : 23-24) ได้กล่าวถึงปัจจัยพื้นฐานสำหรับการสร้างเสริมบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของสังคม ดังนี้

1. ลักษณะโครงสร้างของบุคลิกภาพ บุคลิกภาพจะเป็นไปตามอิทธิพลของ อิด (id) เป็นแรงขับที่อยู่ในสภาพจิตแบบไร้จิตสำนึก มีลักษณะเป็นสัญชาตญาณทั่วไป อีโก้ (ego) เป็นสิ่งที่เกิดจากการพัฒนา id แล้วจึงแสดงออกมานเป็นลักษณะของบุคคลที่แสดงออกตามความต้องการของสังคมอย่างมีเหตุผล และเพื่อความปลอดภัยของตนเองในการจะอยู่ร่วมกับคนอื่น ๆ ในสังคม ซูเปอร์อีโก้ (super ego) เป็นตัวประสานที่ควบคุมไม่ให้ id แสดงความต้องการส่วนลึกออกมาและผลักดัน ego ออกมาแทนที่ id super ego คือ ค่านิยมของสังคม ประเพณี วัฒนธรรม หากบุคคลใดใช้กระบวนการของ super ego เป็นตัวประสาน ปรับปรุง เพื่อลดความต้องการของ id ให้น้อยลงแล้ว บุคคลก็จะสามารถแสดงบุคลิกภาพอันเป็นที่พึงประสงค์ของสังคมในลักษณะของอีโก้ได้ เป้าหมายสำคัญของการสร้างบุคลิกภาพ คือ ใ้บุคคลแสดงออกในลักษณะของอีโก้การสร้างบุคลิกภาพของบุคคลจำเป็นต้องเน้นให้บุคคลรับรู้ตามความเป็นจริง (self perception) เพื่อบุคคลจะได้มีกรมองตนเอง (self concept) อย่างถูกต้อง เพื่อจะได้พัฒนาบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของสังคมต่อไป

2. ปฏิสัมพันธ์ในสังคม (social interaction) บุคลิกภาพเกิดจากผลจากการที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับสังคม แล้วพบกับลักษณะของความด้อย-ความเด่น บุคคลย่อมมีแบบแผนการดำเนินชีวิตของตนและการที่มีโอกาสรับรู้ตนเองจากภาพการมองของคนอื่น ๆ ที่สะท้อนให้เห็นเป็นเสมือนกระจกเงา มีความชัดเจนกว่าการมองตัวเองเพียงอย่างเดียว ซึ่งอาจมีอคติ การรับรู้ตนเองอย่างถูกต้องจะทำให้บุคคลสามารถแสดงออกซึ่งบทบาทที่เหมาะสมและเกิดบุคลิกภาพที่เหมาะสมตามที่ตั้งสังคมประสงค์

3. การเรียนรู้ทางสังคม (social learning) บุคลิกภาพของบุคคลที่เกิดขึ้นมานั้น ต้องอาศัยการจำแบบอย่างของพฤติกรรมของบุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อม แล้วนำมาเข้ากระบวนการเลือกสรร แล้วจึงแสดงออกเป็นบุคลิกภาพปรากฏให้เห็น ดังนั้นหากจะให้เด็กมีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของสังคมไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะต้องเสริมสร้างบุคลิกภาพ โดยมีขั้นตอนของการให้บุคคลได้สังเกตแบบอย่างพฤติกรรมที่เหมาะสม เพื่อนำไปพัฒนาเป็นบุคลิกภาพที่ดีของตนเอง

4. ลักษณะที่ถ่ายทอดทางพันธุกรรม เป็นพื้นฐานของบุคลิกภาพที่ปรากฏทางกายและสมอง สีส้ม ผิว ตา ขนาดของร่างกาย โรคบางอย่าง ตาบอดสี ผิวดำง ปัญหาอ่อน ฯลฯ ยากที่จะแก้ไขให้หมดไป จึงเป็นเรื่องของการปรับตัวและสร้างเสริมลักษณะบุคคลมากกว่า

นิภา นิธยาน (2530 : 105) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวและบุคลิกภาพ 3 ประการ ดังนี้

1. อิทธิพลของสภาวะพื้นฐานทางกายในเชิงชีววิทยา ได้แก่ ลักษณะพื้นฐานในการตอบโต้ และศักยภาพทางพันธุกรรมของบุคคล
2. อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมเป็นสภาวะทุกอย่างที่แวดล้อมบุคคล ได้แก่ สภาวะแวดล้อมทางธรรมชาติ สภาวะแวดล้อมทางวัฒนธรรม และสภาวะแวดล้อมทางสังคม
3. อิทธิพลของสภาวะความเป็น “ตน” ได้แก่ การรับรู้ และความเข้าใจที่บุคคลได้รับจากประสบการณ์ทุกอย่างในชีวิตของตนซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล

นอกจากนี้แล้ว นิภา นิธยาน ยังได้กล่าวถึงปัจจัยย่อยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวและบุคลิกภาพไว้ ดังนี้

1. อิทธิพลของสภาวะทางกาย ได้แก่ สภาวะสารเคมีภายในร่างกายหรือการทำงานของระบบต่อมไร้ท่อ รูปร่าง และสุขภาพ
2. อิทธิพลของสังคม ได้แก่ ระเบียบประเพณี และวัฒนธรรม ลักษณะของครอบครัว เพื่อนฝูง โรงเรียน อุดมคติโดยสรุปแล้วปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ คือ ปัจจัยทางชีวภาพ ปัจจัยทางสังคมและสิ่งแวดล้อม ปัจจัยทางครอบครัว และปัจจัยความเป็น “ตน”

จากที่กล่าวมาข้างต้น ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ ได้แก่ ปัจจัยทางชีวภาพ ปัจจัยทางสังคมและสภาพแวดล้อม ปัจจัยทางด้านครอบครัว ปัจจัยทางการถ่ายทอดทางพันธุกรรม และ อิทธิพลของสภาวะความเป็น “ตน”

2.4 ความหมายของครู อาจารย์

ราชบัณฑิตยสถาน (2538 : 168) ได้ให้ความหมายของคำว่า ครู มาจาก ศัพท์ภาษาบาลีคือ ครู แปลว่า เคารพ หน้า สูง หรือมาจากภาษาสันสกฤต คือ ครู แปลว่า หน้าใหญ่ รวมความครู จึงแปลว่า ผู้สั่งสอนศิษย์หรือผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์ เป็นงานที่ ยิ่งใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (อ้างโดย ประไพ สิทฺธิเลิศ, 2542 : 2) ให้ความหมายไว้ว่า ครู หมายถึง ผู้ที่หนักด้วยงาน หนักด้วยบุญคุณ ผู้ที่ควรเคารพ แต่ความหมายทั่วไปหมายถึง ผู้ที่อบรมสั่งสอนหรือผู้ถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่ศิษย์

ยนต์ ชุ่มจิต (2534 : 71-78) ให้ความหมายของครูตามภาษาอังกฤษว่า Teachers มีความหมายดังนี้

T (teaching) การสอน หมายถึง ครู คือ ผู้อบรมสั่งสอนศิษย์ให้มีความรู้ ความสามารถในวิชาการทั้งปวง

E (ethics) จริยธรรม หมายถึง ครู คือ ผู้อบรมส่งเสริมจริยธรรมให้แก่ นักเรียน

A (academic) วิชาการ หมายถึง ครู คือ ผู้รับผิดชอบในทางวิชาการทั้ง ของตนเองและในด้านความเจริญงอกงามของศิษย์

C (culture heritage) การสืบทอดวัฒนธรรม หมายถึง ครู คือ ผู้สืบทอด มรดกทางวัฒนธรรมจากกรุ่นหนึ่งให้ตกทอดไปสู่กรุ่นต่อไป

H (human relationship) มนุษยสัมพันธ์ หมายถึง ครู คือ ผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีทั้งตัวครูและศิษย์

E (evaluation) การประเมินผล หมายถึง ครู คือ ผู้รับผิดชอบในการ ประเมินผลผู้เรียน

R (research) การวิจัย หมายถึง ครู คือ ผู้ค้นหาเหตุผลและเป็นนักแก้ปัญหา

S (service) การบริการ หมายถึง ครู คือ ผู้นำเพื่อประโยชน์ต่อสังคมและ บริการสังคม

ประไพ สิทฺธิเลิศ (2542 : 3) กล่าวถึง ความหมายของครูไว้ 3 ประการ คือ

1. ความหมายในแง่วิชาชีพ ครูหมายถึง ผู้ถ่ายทอดความรู้ อบรมสั่งสอน คุณธรรมและ จริยธรรม

2. ความหมายในแง่สภาพสังคมปัจจุบัน ครู หมายถึง ผู้จัดประสบการณ์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้เรียน ประพฤติตนเป็นผู้นำกับการ ชี้นำสาระที่ท้าทายและหลักความรู้ที่ ผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งด้านวิทยาการสมัยใหม่และวิถีการดำเนินชีวิต

3. ความหมายในแง่วิชาชีพครู หมายถึง ผู้เปิดประตูทางวิญญานของศิษย์ เพื่อให้ได้พัฒนาความเป็นมนุษย์ที่มีชีวิตจิตใจที่สูงกว่าสัตว์ทั้งหลาย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542 : 4) ให้ความหมายของ ครู คือ บุคลากร วิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย วิชาการต่างๆ ในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เฉพาะเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่วากรณ์ใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ราชบัณฑิตยสถาน (2538 : 898) ได้ให้ความหมายของคำว่า “อาจารย์” ไว้ว่า อาจารย์ หมายถึง ผู้สั่งสอนวิชาความรู้ ใช้เรียกนำหน้าชื่อบุคคล เพื่อแสดงความยกย่องว่ามีความรู้ทางใดทางหนึ่ง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542 : 4) ให้ความหมายของคำว่าคณาจารย์ หมายถึง บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้าน การสอนและการวิจัยในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาของรัฐและเอกชน

พุทธทาสภิกขุ (อ้าง โดย พระเทพวิสุทธิเมธี, 2529 : 93) ได้กล่าวถึงความหมายของอาจารย์ไว้สองนัยคือ นัยแรก หมายถึง ผู้ชี้คณารยาท หรือผู้ควบคุมให้อยู่ในระเบียบวินัยเป็นผู้รักษากฎเกณฑ์ต่างๆ อาจารย์เป็นผู้กำหนดและเป็นผู้ดูแลรักษาให้อยู่ในระเบียบและนัยที่สอง หมายถึง ฐานะชั้นสูงหรือชั้นหนึ่งของผู้ที่เป็นครู

พระราชวรมุนี (อ้าง โดย พระธรรมปิฎก, 2528 : 185) ได้ให้ความหมายของอาจารย์ไว้ว่า อาจารย์ หมายถึง ผู้ประพฤติการณ์อันเกื้อกูลแก่ศิษย์ที่ศิษย์พึงประพฤติดด้วยความเอื้อเฟื้อ หรือผู้สั่งสอนศิษย์และอบรมคุณแลความประพฤติ ในทางพุทธศาสนาได้จำแนกความหมายของอาจารย์ไว้ดังนี้

1. บรรพชา หมายถึง อาจารย์ในบรรพชา เป็นผู้ให้สิกขาบทในการบรรพชา
2. อุปสัมปอาจารย์ หมายถึง อาจารย์ในอุปสมบทเป็นผู้สวดกรรมวาจาใน อุปสมบท
3. มิสสยาจารย์ หมายถึง อาจารย์ผู้ให้นิสัย ท่านที่ตน ไปขอถึงนิสัยใน อันตเวตสิกขอมตคน เป็นศิษย์อยู่ในปกครอง
4. อุเทศอาจารย์หรือธรรมาจารย์ หมายถึง อาจารย์ที่สอนในวิชาความรู้โดย หลักวิชาเป็นที่ปรึกษาได้ถามค้นคว้า
5. โอวาทาจารย์ หมายถึง อาจารย์ผู้ให้โอวาท หรืออบรม ตักเตือน แนะนำเป็นครั้งคราว

ธีรศักดิ์ อัครบวร (2542 : 4) ได้ให้ความหมายอาจารย์ไว้ว่า หมายถึง ผู้สอน วิชาต่างๆ ในสถานศึกษาทั่วไปและมักจะเฉพาะเจาะจงไปที่ผู้สอน ผู้ซึ่งได้รับการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป คำว่า อาจารย์ยังได้มาแทนที่คำว่า ครูตามวิถีสังคมไทยนั่นเอง

ประไพ สิริทิลิต (2542 : 5) ได้ให้ความหมายของคำว่า อาจารย์ไว้ 3 ประการดังนี้

1. เป็นผู้ชี้แนะสาระวิทยาการต่าง ๆ ชี้แนะแหล่งความรู้ และศึกษาค้นคว้า ที่ท้าทายความคิด ยึดทักษะผู้เรียนในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เป็นผู้จัดประสบการณ์ในการเรียนให้ผู้เรียน จัดสถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ ความคิดสร้างสรรค์ คิดมีเหตุผลและใช้วิจารณญาณก่อนคิด และก่อนทำเสมอ
3. เป็นผู้ปลูกฝังระเบียบวินัยของตนเอง ปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดี เช่น ความ อดทน ความขยันหมั่นเพียร ความรักงาน ปลูกฝังค่านิยมที่ดีและความเป็นประชาธิปไตย

จากความหมายของครู และ อาจารย์ ได้มีผู้ให้ความหมายไว้มากมายข้างต้น พอสรุปได้ว่า ครู หมายถึง ผู้ชี้แนะแนวทางและจัด ประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนเพื่อสามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ได้ อีกทั้งอบรมสั่งสอนด้วยวิธีการต่าง ๆ และปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม เพื่อพัฒนาศิษย์ให้เป็นคนดี ของสังคม ส่วนอาจารย์ หมายถึง ผู้สอน ผู้ชี้แนะและผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียน เพื่อให้ ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในด้านวิชาการ วิชาชีพ สามารถคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้ รวมทั้งมี คุณธรรมและจริยธรรม

2.5 ความสำคัญของบุคลิกภาพครู

2.5.1 ความสำคัญของบุคลิกภาพ

ยนต์ ชุมจิต (2541 : 155-156) กล่าวว่า บุคลิกภาพมีความสำคัญต่อบุคคล 7 ประการ ดังต่อไปนี้

1. ทำให้ง่ายต่อการจดจำและเข้าใจบุคคล เพราะบุคลิกภาพเป็นของตัวเอง ใครมีบุคลิกภาพ อย่างไรก็มักจะแสดงออกมาให้ปรากฏแก่สายตาของผู้พบเห็น
2. เป็นแบบฉบับที่นำไปเป็นตัวอย่างได้ เพราะบุคลิกภาพเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ของบุคคล บุคลิกภาพที่ดีของบุคคลบางคน เช่น ความซื่อสัตย์ ความเที่ยงตรง ลักษณะ และลีลาการพูด เป็นต้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้สามารถนำไปเป็นแบบอย่างแก่ผู้อื่นได้
3. ทำให้มีความมั่นใจในตนเอง บุคคลที่มีบุคลิกภาพดี และบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับงานที่ ผู้นั้นรับผิดชอบแล้วจะทำให้เกิดความมั่นใจในการทำงานมากยิ่งขึ้น
4. ทำให้บุคคลสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี กล่าวคือ บุคคลที่มีบุคลิกภาพดี ย่อม สามารถสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่นในสังคมได้ดี เพราะสมาชิกของกลุ่มให้การยอมรับ
5. ทำให้สังคมยอมรับบุคคลที่มีบุคลิกภาพดี ไม่ว่าจะเป็นบุคลิกภาพในการพูด ความ คล่องแคล่วว่องไว และความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เป็นต้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ย่อมทำให้ บุคคลในกลุ่ม ยอมรับนับถือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ทำให้ง่ายต่อการทำนายพฤติกรรมของบุคคล เช่น คนบางคนเป็นคนขี้ใจน้อย เมื่อกระทบกับสิ่งที่ไม่พอใจก็จะโมโหจนเฉียวหรือบางคนเป็นคนบ้าจี้ เมื่อใครมาจี้อะไรก็จะร้องเอะอะ โวยวาย หรือทุบตีคนข้างเคียง เป็นต้น

7. ทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในอาชีพการงาน เพราะบุคคลที่มีบุคลิกภาพดี ย่อมเป็นที่เคารพศรัทธาของบุคคลทั่วไป ดังนั้น เมื่อประกอบกิจการงานใด ๆ จึงมักจะมีผู้ให้ความช่วยเหลือค้ำจุนเสมอ

นงลักษณ์ สุทธิวัฒนพันธ์ (2545 : 4-5 , 9) ได้ให้ความสำคัญของบุคลิกภาพไว้ดังนี้

1. ช่วยในการรับรู้และเข้าใจในสภาพความเป็นจริงได้อย่างถูกต้อง
2. การแสดงอารมณ์จะอยู่ในลักษณะของขอบเขตที่เหมาะสม
3. มีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและสังคมได้ดี
4. มีความสามารถในการทำงานที่อำนวยความสะดวกต่อผู้อื่นและสังคมได้
5. มีความรักและความผูกพันต่อผู้อื่น
6. มีความสามารถในการพัฒนาตนเองและพัฒนาการแสดงออกของคนต่อผู้อื่น ได้ดีขึ้น

2.5.2 ความสำคัญของบุคลิกภาพครู

ธีรศักดิ์ อัครบวร (2544 : 100 – 139) ได้กล่าวถึงความสำคัญของบุคลิกภาพครู ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและบุคคลอื่น ๆ ได้ดี บุคลิกภาพเป็นลักษณะเฉพาะตัวที่บุคคลแสดงออกให้ปรากฏแก่ผู้พบเห็น ครูผู้ที่มีบุคลิกภาพดีย่อมได้เปรียบในการสมาคมกับบุคคลทั่วไปโดยเฉพาะศิษย์และ ผู้ปกครอง

2. เพื่อเป็นแบบอย่างให้แก่ศิษย์และบุคคลทั่วไปได้ บุคลิกภาพที่ดีของบุคคลบางคน เช่น ความซื่อสัตย์ ความเที่ยงธรรม ลักษณะการเดิน และลีลาการพูด เป็นต้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้สามารถนำไปเป็นแบบอย่างให้ศิษย์นำไปเป็นแบบเพื่อฝึกฝนได้

จากที่มีผู้ให้ความสำคัญของบุคลิกภาพครูมากมายในข้างต้นพอจะสรุปความสำคัญของบุคลิกภาพครูได้ดังนี้ คือ การมีบุคลิกภาพเฉพาะตัวทำให้ง่ายต่อการจดจำ สามารถเป็นตัวอย่างได้ มีความมั่นใจในตัวเองก่อให้เกิดความมั่นใจในการทำงาน ทำให้ปรับตัวเข้ากับสังคมและสภาพแวดล้อมได้ดี ทำให้เกิดการยอมรับนับถือในตัวบุคคล ทำให้ง่ายต่อการทำนายพฤติกรรมบุคคล

2.6 บุคลิกภาพครู

2.6.1 บุคลิกภาพครู

รมณีย์ อาภาภิรม (2538 : 74) ได้กล่าวถึง บุคลิกภาพของครู หมายถึง ทุกสิ่งที่ครูแสดงออกมา ได้แก่ การแต่งกายที่สะอาดเหมาะสมถูกกาลเทศะ กิริยามารยาท การวางตัวขณะสอน แสดงถึงความเป็นผู้รู้ เจริญแล้ว มีความเชื่อมั่นในตนเอง ใช้สายตาได้อย่างทั่วถึง การพูดชัดถ้อยชัดคำ มีการเน้นหนักเบา ไม่เคັนเสียง ไม่ห้วน หรือขี้ดขาด มีการเว้นจังหวะวรรคตอนได้ถูกต้อง และเสียงได้ยินชัดเจนทั่วถึง มีความกระตือรือร้นในการสอน และมีลักษณะแจ่มใส มีความยุติธรรม มีความจริงใจ ห่วงใยในตัวศิษย์ เป็นต้น

สุรางค์ โคว์ตระกูล (2544 : 25) พูดถึง บุคลิกภาพของครู ว่าครูแต่ละคนเป็นเอกัตบุคคลมีเอกลักษณ์ตนเอง ดังนั้นครูจึงมีความแตกต่างระหว่างบุคคลเหมือนนักเรียน การตัดสินใจของครูเกี่ยวกับการสอนขึ้นกับทัศนคติความคาดหวังของครูที่มีต่อ นักเรียนนอกจากนี้ การจัดห้องเรียนก็ขึ้นกับบุคลิกภาพของครู และทัศนคติต่อการเป็นครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน และครูขึ้นกับบุคลิกภาพของครูและนักเรียน

กอร์ดอน (อ้าง โดย ทองคุณ หงส์พันธ์และคณะ, 2537 : 104-105) กล่าวว่า บุคลิกภาพที่ดีของครูมีลักษณะ 4 ด้าน คือ

1. ลักษณะการมีอำนาจอิทธิพล ได้แก่ ลักษณะพฤติกรรมที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีอำนาจอิทธิพลในด้านคำพูดหรือคำสั่ง มีความคล่องตัวกระฉับกระเฉง มีความมั่นใจในการตัดสินใจอย่างอิสระ เป็นผู้ที่เชื่อถือได้
2. ลักษณะความรับผิดชอบ ได้แก่ ลักษณะพฤติกรรมที่มีความเพียรพยายาม และตั้งใจปฏิบัติงานจนงานที่ได้รับมอบหมายนั้นประสบความสำเร็จหรือมุ่งมั่นในงานที่กระทำ เป็นคนไว้ใจได้และมีความรับผิดชอบอย่างแท้จริง
3. ลักษณะความมั่นคงทางอารมณ์ ได้แก่ ลักษณะพฤติกรรมที่มีอารมณ์ที่พอเหมาะ อารมณ์หนักแน่น มั่นคง สุขุมเยือกเย็น และการทำงานให้เป็นอิสระจากความวิตกกังวล
4. ลักษณะการเข้าสังคม ได้แก่ การเข้าร่วมสมาคมกับผู้อื่นได้อย่างดี สันทนากับผู้อื่น ได้อย่างน่าสนใจ

บุหงา ราชยา (2551 : <http://learners.in.th/blog/dearna>) บุคลิกภาพของครูที่ดี คือ ภูมิฐานนั้น จำแนกได้ 4 ด้าน ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. บุคลิกภาพทางกาย สามารถสร้างความประทับใจครั้งแรกกับผู้พบเห็น ซึ่งบุคลิกภาพทางกาย ได้แก่ รูปร่างหน้าตาและผิวพรรณ การแต่งกาย เป็นการเสริมบุคลิกภาพให้ดูดี ช่วยให้รูปร่างหน้าตาและผิวพรรณมีชีวิตชีวา เป็นการสร้างเจตคติที่ดีต่อครู การแต่งกายจึงต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับโอกาสกาลเทศะ ความสะอาด กิริยามารยาท เป็นบุคลิกภาพในการวางตัวให้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล

2. บุคลิกภาพทางสังคม เป็นบุคลิกภาพที่แสดงออกให้ผู้อื่นพบเห็นได้เช่นเดียวกับบุคลิกภาพทางร่างกาย ซึ่งบุคลิกภาพทางสังคมของครู ได้แก่ มารยาทที่ดีในด้านการมีสัมมาคารวะ เช่น การพูดจาอ่อนหวานและพูดจาไพเราะ การอ่อนน้อมถ่อมตน อดทน สง่างาม การวางตนได้เหมาะสมในสังคม การมีความจริงใจ ความรับผิดชอบและความซื่อสัตย์

3. บุคลิกภาพทางอารมณ์ ครูควรมีบุคลิกภาพที่ดีได้แก่

3.1 อารมณ์ขัน

3.2 อารมณ์ดี

3.3 อารมณ์เย็น

3.4 ความฉลาดทางอารมณ์

4. บุคลิกภาพของสติปัญญา ช่วยให้ครูได้เปรียบในการแก้ปัญหาต่างๆ ช่วยในการวิเคราะห์ปัญหาต่างๆ ได้ ต้องมีเหตุผลเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลซึ่งเป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอน การบริหารการศึกษาตลอดจนเป็นที่พึ่งของชุมชน

ไกรนุช ศิริพุด (2531 : 87-88) และ ยนต์ ชุ่มจิต (2534 : 161-166) ได้กล่าวถึงผู้ที่ประกอบอาชีพครูจำเป็นต้องมีบุคลิกภาพที่ดีซึ่งสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. การแต่งกาย

1.1 แต่งกายให้เหมาะสมกับความนิยมของสังคมในโอกาสต่าง ๆ เช่น

1.2 ไม่แต่งกายผิดสถานที่

1.3 สวมเสื้อผ้าให้รัดรูปทรงแต่พองาม ไม่หลวมจนคร่อมร่าง หรือคับตึงจนดูอึดอัด

1.4 ก่อนสวมใส่เสื้อผ้า ต้องซักรีดให้เรียบร้อยพอควร

1.5 แต่งกายให้เหมาะสมกับเพศ วัย และผิวพรรณ

1.6 ควรสวมรองเท้าออกนอกบ้านทุกครั้งและต้องสะอาดอยู่เสมอ

2. น้ำเสียงและคำพูด ควรพูดภาษาราชการหรือภาษากลาง พูดให้ชัดถ้อยชัดคำ น้ำเสียงชัดเจน พูดคำควบล้ำให้ชัดเจน การพูดจานุ่มนวลอ่อนหวาน มีคำลงท้ายด้วยคำว่า “ครับ” หรือ “ค่ะ” เสมอ พูดให้ถูกต้องตามกาลเทศะและบุคคล ไม่พูดเร็วหรือช้าเกินไป เป็นต้น

3. การศึกษาอบรม ควรมีความรู้ความเข้าใจในวิชาชีพครูที่ตนสอน ไม่มองขาดหันไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. กิริยามารยาท เป็นกิริยาอาการซึ่งบุคคลต้องมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นเป็นประจำ เช่น มีสัมมาคารวะเมื่อเดินผ่านผู้ใหญ่โดยการ โน้มตัวให้ต่ำตามฐานะของบุคคล การเจรจาด้วยถ้อยคำที่สุภาพนุ่มนวล อ่อนหวาน เมื่อทำสิ่งใดผิดพลาดและส่งผลกระทบต่อบุคคลข้างเคียงควรกล่าวคำว่า “ขอโทษ” หรือ “ขออภัย” เมื่อพบผู้ที่ควรเคารพนับถือซึ่งเรารู้จักคุ้นเคยควรแสดงความเคารพด้วยการไหว้หรือ วิธีอื่น ๆ ที่มีความเหมาะสมกับกาลเทศะ และเมื่อได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่นควรกล่าวคำ “ขอบคุณ” เป็นต้น

5. ท่าทาง การใช้มือ สีหน้า การยืน การเดิน การนั่ง และการเจรจากรยขึ้นฟังโอวาทต่อหน้าผู้ใหญ่ ชายและหญิง ควรยืนลำตัวตรง ก้มหน้าเล็กน้อย มือทั้งสองประสานกันไว้ต่ำกว่าระดับเข็มขัดเล็กน้อย และควรยืนเฉียงไปทางซ้ายหรือขวาเล็กน้อยการเดิน ชายและหญิงควรเดินให้ลำตัวตั้งตรง หน้ามองตรง แกว่งแขนพอควร ไม่เดินกางแขน ไหล่ห่อ หรือแกว่งแขนปิดไปปิดมา ผู้หญิงไม่ควรเดินสายสะโพกไปมา ส่วนการเดินตามผู้ใหญ่ นั้น ควรเดินตามหลังให้เฉียงไปทางซ้ายมือของผู้ใหญ่ประมาณ 1-2 ก้าว เมื่อผู้ใหญ่เจรจาดูให้ โน้มตัวเล็กน้อยการนั่งเก้าอี้ต่อหน้าผู้ใหญ่ ชาย นั่งห้อยขา สั้นเท้าชิดกัน ปลายเท้าห่างจากกันเล็กน้อย ลำตัวตั้งตรงหลังพิงพนักเก้าอี้มือทั้งสองวางคว่ำอยู่บนหน้าขาทั้งสองหรือจะประสานกันไว้บนตักก็ได้ หญิง นั่งห้อยขา สั้นเท้า ปลายเท้าและหัวเข่าชิดกันลำตัวตรง หลังพิงพนักเก้าอี้มือทั้งสองประสานหรือประกบกันไว้บนตัก ทั้งชายและหญิงห้ามนั่งไขว่ห้างต่อหน้าบุคคลที่เคารพหรือควรให้ความเคารพ

ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้นเป็นเพียงบุคลิกภาพภายนอกเท่านั้นซึ่งยนต์ ชุ่มจิต (2534 : 167) ได้กล่าวถึงตัวอย่างบุคลิกภาพภายในของครู ดังนี้

1. ความกตริเริ่มดี
2. มีความรู้รอบตัวดี
3. ปฏิภาณไหวพริบดี
4. ความจำดี
5. อารมณ์มั่นคง
6. รับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น
7. รับผิดชอบต่องานสูง
8. กระตือรือร้น
9. ซื่อสัตย์จริงใจ
10. มีเมตตากรุณา
11. ตรงต่อเวลาเสมอ

12. กตัญญูกตเวที
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

13. ช่างสังเกต
14. มีความอดทน
15. มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง

ชาญชัย อินทรประวัตติ (2550 : <http://www.sut.ac.th/teedu/Article/psychology3.htm>) ได้กล่าวถึง บุคลิกภาพของครู ดังนี้

1. ด้านกายภาพ หมายถึง รูปร่างหน้าตา กิริยาอาการ และการแต่งกายเป็นสิ่งสำคัญ ครูที่มีบุคลิกภาพด้านกายภาพเป็นปกติและน่าศรัทธา น่านับถือ จะมีโอกาสประสบความสำเร็จ ในการอยู่ร่วมกับลูกศิษย์มากกว่าครูที่มีบุคลิกภาพด้านกายภาพที่ผิดปกติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผิดปกติในทางที่ไม่ดี หากจะกล่าวเฉพาะในด้านกรแต่งกายแล้ว อาจสรุปได้ว่าการแต่งกายที่เหมาะสมที่สุดของครู คือการแต่งกาย ซึ่งรวมถึงการแต่งหน้าและทรงผมด้วย) ที่สะอาด เรียบร้อย ดูดี น่านับถือซึ่งภาษาอังกฤษใช้คำว่า neat and clean นั้นเอง
2. ด้านวาจา หมายถึง การแสดงออกโดยทางวาจา บุคลิกภาพ ทางวาจาที่ดีของครู หมายถึง การพูดด้วยถ้อยคำที่ถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสมกับบุคลิกภาพของลูกศิษย์ซึ่งหมายถึง ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป การพูดด้วยน้ำเสียงที่แผ่ด้วยความเมตตา ประรณานดี นุ่มนวล การพูดด้วยลีลาที่เหมาะสม ไม่ช้าไม่เร็วจนเกินไป และรวมไปถึงการพูดน้อย หรือเงียบขรึมจนเกินไป หรือการพูดมากจนน่ารำคาญด้วย
3. ด้านสติปัญญา หมายถึง การมีไหวพริบที่ดีที่สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้เหมาะสม มีการตัดสินใจที่ดี และการมีอารมณ์ขันที่เหมาะสม ซึ่งหมายถึงการสร้างอารมณ์ขันให้แก่ลูกศิษย์และการรับอารมณ์ขันของลูกศิษย์ได้ดี
4. ด้านอารมณ์ หมายถึง การควบคุมอารมณ์ได้ดีไม่แสดงออกซึ่งความรู้สึก ต่าง ๆ ใ้ได้ง่ายจนเกินไป ไม่ว่าจะเป็นอารมณ์ดีใจ อารมณ์โกรธ อารมณ์เศร้า หรืออารมณ์หงุดหงิดรำคาญก็ตาม ครูที่มีบุคลิกภาพทางอารมณ์ที่เหมาะสมคือครูที่มีอารมณ์ดี มั่นคง เสมอต้นเสมอปลาย ซึ่งจะแสดงออกให้เห็นทางสีหน้า แววตา ท่าทาง และวาจาให้ลูกศิษย์รับรู้ได้ แต่จะอย่างไรก็ตามครูก็อาจจะโกรธลูกศิษย์บ้างก็ได้หากมีเหตุผลอันสมควรให้โกรธ ไม่ใช่โกรธเพราะครูอารมณ์ไม่ดี และก็มีครูจำนวนไม่น้อยที่ดูเหมือนจะโกรธหรือขัดใจกับลูกศิษย์อยู่เป็นประจำแต่ลูกศิษย์ก็สามารถปรับตัวได้เพราะเกิดการเรียนรู้ว่านั่นคือลักษณะของครูซึ่งก็คงเป็นไปตามคำกล่าวที่ว่า หากอารมณ์ดีเสมอต้นเสมอปลายไม่ได้ก็ขอให้อารมณ์ร้ายคงสิ้นคงวาดึกว่าคุ้มดีคุ้มร้าย นั้นเอง เพราะครูที่มีอารมณ์คุ้มดีคุ้มร้าย จะทำให้ลูกศิษย์ไม่สามารถปรับตัวได้ง่าย ๆ
5. ด้านความสนใจ หมายถึง การมีความกระตือรือร้นที่จะรับรู้เรื่องหรือความรู้ต่าง ๆ ของสิ่งแวดลอมรอบตัวได้อย่างหลากหลาย ความสนใจที่กว้างขวางย่อมเกิดจากประสบการณ์ที่ไม่จำกัดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลากหลายของบุคคลนั้น ๆ ครูที่มีความสนใจกว้างขวางจะเป็นครูที่สามารถเลือกใช้คำพูดหรือการกระทำให้ถูกใจคนได้หลายลักษณะ ซึ่งเป็นไปตามหลักของการสื่อสารความคิดที่ว่าบุคคลที่มีความสนใจตรงกันจะสื่อสารความคิดกันได้ดี แต่เนื่องจากลักษณะของครูมีจำนวนหลายคนและหลากหลายความสนใจ ครูจึงต้องมีความสนใจหลากหลายตามไปด้วย มิเช่นนั้นแล้วก็จะถูกใจลูกศิษย์ส่วนน้อย แต่ไม่ถูกใจลูกศิษย์ส่วนมาก

ลิโอนาร์ด วี กอร์ดอน (อ้างโดย คณะอาจารย์ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา, ม.ป.ป. : 73) ซึ่งสรุปว่าครูควรมีลักษณะของบุคลิกภาพ 4 ด้าน คือ

1. ลักษณะการมีอำนาจอิทธิพล ได้แก่ ลักษณะพฤติกรรมที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีอำนาจอิทธิพลในด้านคำพูดหรือคำสั่ง ความคล่องตัว กระฉับกระเฉง มีความมั่นใจในการตัดสินใจอย่างอิสระ เป็นผู้ที่เชื่อถือได้
2. ลักษณะความรับผิดชอบ ได้แก่ ลักษณะพฤติกรรมที่มีความเพียรพยายามและตั้งใจปฏิบัติตาม จดจ่อกับงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ หรือมุ่งมั่นในงานที่กระทำ เป็นคนไว้วางใจได้ รับผิดชอบงานอย่างแท้จริง
3. ลักษณะความมั่นคงทางอารมณ์ ได้แก่ ลักษณะพฤติกรรมของบุคคลที่มีอารมณ์ที่พอเหมาะ อารมณ์หนักแน่นมั่นคง สุขุมเยือกเย็น และการทำงานให้เป็นอิสระจากความวิตกกังวล
4. ลักษณะการเข้าสังคม ได้แก่ การเข้าร่วมสมาคมกับผู้อื่นได้อย่างดี สันทนกับผู้อื่นได้โดยไม่เก้อเขิน และน่าสนใจ

สรุป บุคลิกภาพของครู คือ นิสัยหรือพฤติกรรมที่ครูแสดงออกเพื่อตอบสนองและปรับตัวต่อบุคคลและสิ่งแวดล้อมซึ่งลักษณะการแสดงออกถึงบุคลิกภาพทั้งภายในและภายนอกที่เหมาะสมของครู มีดังนี้

1. บุคลิกภาพภายนอก ได้แก่ รูปร่างหน้าตา กิริยามารยาท การแต่งกาย ท่าทาง สีหน้า การยืน การเดิน การนั่งน้ำเสียงและคำพูดในการเจรจา เป็นต้น
2. บุคลิกภาพภายใน ได้แก่ สติปัญญา ความมั่นคงทางอารมณ์ มีความสนใจหรือมีความรู้รอบตัวดี ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ การเข้าสังคม ความคิดริเริ่มดี ปฏิภาณไหวพริบดี ความจำดี รับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น มีความกระตือรือร้น ซื่อสัตย์จริงใจ มีเมตตากรุณา ตรงต่อเวลาเสมอ กตัญญูกตเวที ช่างสังเกต มีความอดทน เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.2 การพัฒนาบุคลิกภาพครู

การพัฒนาบุคลิกภาพของครู คือ การวิเคราะห์ถึงลักษณะเฉพาะของผู้ที่เป็นครู หรือกำลังจะเป็นครูว่า แต่ละคนนั้นมีความเหมาะสมกับการเป็นครูมากน้อยเพียงใด ถ้ามี ส่วนใดบกพร่อง ควรหาทางแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมด้านนั้นให้เหมาะสมกับการเป็นครูให้ มากขึ้น

พิชัย สดภิบาล (2551 : <http://www.thaiblogonline.com/sodpichai.blog>) ได้กล่าวถึงการ พัฒนาบุคลิกภาพของครู ดังนี้

1. การพัฒนาบุคลิกภาพ หมายถึงการวิเคราะห์บุคลิกภาพของแต่ละคนว่าเหมาะสมเพียงใด แล้วพยายามปรับปรุงแก้ไขส่วนที่ยังขาดหรือบกพร่องให้เหมาะสมเป็นไปในลักษณะที่ตนปรารถนา

2. การพัฒนาบุคลิกภาพของครู หมายถึง การแก้ไข ปรับปรุงและฝึกฝนบุคลิกภาพทั้งทางด้านกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญาของครู ให้เหมาะสมในการประกอบวิชาชีพครู อื่นประเมินด้วยเพื่อความมั่นใจ

3. ลักษณะของครูที่พึงประสงค์โดยทั่วไป บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของครูไทยนั้นอาจใช้ ลักษณะของสัปปริสธรรม 7 เป็นหลักยึด สัปปริสธรรม 7 ได้แก่

1. ชัมมัญญตา รู้หลักการอยู่ร่วมกัน รู้หน้าที่ รู้หลักความจริงของธรรมชาติ
2. อัทธัญญตา รู้ความมุ่งหมายของการกระทำอันใด
3. อัคคัญญตา รู้บทบาทภาวะหน้าที่ความสามารถ หรือรู้ว่าตนเองควรทำอะไร
4. มัตตัญญตา รู้จักความประมาณตน
5. กาลัญญตา รู้ว่าเวลาไหนควรทำอะไร
6. ปริสัจญตา รู้จักท้องถิ่น ชุมชน ขนบธรรมเนียมประเพณี
7. ปุคคัจญญตา รู้ความแตกต่างของบุคคล ถ้าดีควรยกย่อง ถ้าไม่ดีควรตำหนิสั่งสอน

ธีรศักดิ์ อัครบวร (2542 : 94-95) ได้ให้แนวคิดในกระบวนการในการพัฒนาบุคลิกภาพดังนี้

1. การวิเคราะห์ตนเอง (self analysis) เป็นการสำรวจตรวจสอบว่า ตัวเองมีสิ่ง ใดดีหรือ บกพร่อง หรือมีอะไรบางอย่างที่ยังไม่เหมาะสมกับหน้าที่การทำงานที่ทำ วิธีการ ตรวจสอบหรือ วิเคราะห์ตนเองที่ได้ผลมากกว่าวิธีอื่น คือ การให้บุคคลที่ใกล้ชิดวิพากษ์ วิचारณ์อย่างตรงไปตรงมา และตัวเราต้องยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์นั้นด้วยความเต็มใจ หรือ เราอาจจะวิเคราะห์ตัวเองได้ โดยใช้วิธีพิจารณาใคร่ครวญตรวจสอบตนเองอยู่เสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การปรับปรุงตัวเอง (self improvement) เมื่อเราได้วิเคราะห์ตนเองแล้ว รู้ ข้อบกพร่องที่มีอยู่ ก็ควรพยายามเลิกพฤติกรรมนั้นเสีย บุคลิกภาพที่ไม่ดีบางอย่างอาจ เกิดจากนิสัยที่ไม่ดี เช่น เป็นคนเจ้าอารมณ์ ก็ควรพยายามฝึกให้เป็นคนอดทน เป็นต้น

3. การฝึกตนเอง (self training) การฝึกฝนในขั้นนี้ คือ การที่พยายามนำสิ่งที่ ได้ปรับปรุงตนเองแล้ว มาฝึกปฏิบัติเป็นประจำให้เกิดเป็นนิสัย และการฝึกฝนตนเองจะ สำเร็จได้ต้องอาศัยความจริงใจเป็นปัจจัยสำเร็จ เพราะฉะนั้น การพัฒนาบุคลิกภาพของ ตนเองจะต้องมีความจริงใจและความอดทนประกอบเข้าด้วยกัน

4. การประเมินตนเอง (self evaluation) เป็นการสำรวจครั้งสุดท้ายหลังจากที่ ได้กระทำตามขั้นตอนที่ได้วางแผนหรือตั้งใจไว้แล้ว การประเมินผลทางบุคลิกภาพควรให้ คนอื่นเป็นผู้ประเมิน เพราะจะทำให้มั่นใจมากขึ้น

สรุปการพัฒนาบุคลิกภาพที่ดีของคุณ ได้แก่ การวิเคราะห์ตนเอง การปรับปรุงตนเองโดยใช้หลักของสัปปริสธรรม 7 การฝึกฝนตนเอง และ การประเมินตนเอง

2.6.3 องค์ประกอบของบุคลิกภาพครู

จุฑาภรณ์ สูงพล (2553 : <http://www.novabizz.com>) ได้กล่าวถึง บุคลิกภาพของบุคคลประกอบขึ้นด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้

ด้านกายภาพ หมายถึง รูปร่างหน้าตา ทรวดทรง ท่าทาง การแต่งกาย การเดิน เป็นต้น บุคลิกภาพ ด้านกายภาพ นี้เป็นสิ่งที่ผู้อื่นมองเห็น ได้

ด้านวาจา หมายถึง การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง ซึ่งผู้อื่นจะรับรู้ได้โดยการฟัง ลักษณะต่าง ๆ สะท้อน บุคลิกภาพด้านนี้เช่น การพูด ไม่เข้าหูคน การพูดจาระโซกโซกฮาก การพูดจาน่าฟัง เป็นต้น บุคลิกภาพทางวาจาที่ดีเยี่ยม หมายถึง การพูดจาด้วยน้ำเสียงนุ่มนวล, น่าฟังเป็นมิตร และได้สาระ

ด้านสติปัญญา หมายถึง ความสามารถทางการคิดแก้ปัญหา ไหวพริบ ความสามารถที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ได้อย่างเหมาะสม คิดเป็น รู้จักคิด คิดแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ได้ดี แสดงออกหรือสนองตอบผู้อื่นได้อย่าง “ทันกัน” และ “ทันกาล”

ด้านอารมณ์ หมายถึง การมีอารมณ์ดี คงเส้นคงวา ไม่ว่าจะเจอแต่อารมณ์ อุนเฉียว โกรธง่าย หรือบางคนมีอารมณ์ร้ายแรง มากกว่าอารมณ์อื่น หรือบางคน เครียด เศร้า ขุ่นมัว หม่นหมองอยู่เสมอ

ด้านความสนใจและเจตคติ ของแต่ละคนย่อมแตกต่างกันไปบางคนไม่สนใจการเมือง ซึ่งบางคนมีความสนใจ หลากหลายไม่สนใจเพียง เรื่องใดเรื่องหนึ่งแต่เพียงอย่างเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการปรับตัว มีผลต่อลักษณะของบุคลิกภาพ ถ้าใช้แบบที่ดีมีพฤติกรรมที่เหมาะสม สังคมยอมรับจะอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ตรงกันข้ามถ้าปรับตัวไม่ดีวางตัวในสังคมไม่เหมาะสม ย่อมมีผลเสียต่อบุคลิกภาพด้านอื่น ๆ ไปด้วย

สรุป จากข้างต้น องค์ประกอบของบุคลิกภาพ และองค์ประกอบของบุคลิกภาพครู ประกอบไปด้วย 5 องค์ประกอบ คือ ด้านกายภาพ ด้านวาจา ด้านสติปัญญา ด้านอารมณ์ และด้านความสนใจ

2.7 มาตรฐานวิชาชีพครู

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (อ้างโดย เมธี ปิณฑนันทน์,ม.ป.ป. :311-317) กล่าวว่า มาตรฐานวิชาชีพ หมายถึง จุดมุ่งหมายหลักที่จะสร้างแนวทางปฏิบัติ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ เพื่อให้เกิดความมั่นใจในวิชาชีพของผู้ปฏิบัติ เพื่อให้การปฏิบัติงานอาชีพมีคุณภาพสูงสุด โดยความหมายดังกล่าว วิชาชีพใด ๆ ย่อมให้บริการแก่สาธารณชน หรือองค์กรต่าง ๆ โดยต้องอาศัยความรู้ ความชำนาญเฉพาะ โดยมีมาตรฐานในการประกอบอาชีพที่ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องได้รับการฝึกอบรม ทั้งภาคทฤษฎี และ ภาคปฏิบัติอย่างเพียงพอก่อนที่จะประกอบอาชีพ

จากมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2548 :4) ได้กล่าวถึงความหมายของคำว่า มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา มีความหมายที่เป็นอาชีพชั้นสูงเช่นเดียวกับอาชีพชั้นสูงอื่น ๆ เช่น แพทย์ วิศวกร สถาปนิก ทนายความ พยาบาล และอื่น ๆ แต่ที่มีความต่างที่สำคัญก็เพราะมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาเป็นข้อกำหนด เกี่ยวกับคุณลักษณะและคุณภาพที่พึงประสงค์ ที่ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องประพฤติปฏิบัติตาม เพื่อให้เกิดคุณภาพในการประกอบวิชาชีพ สามารถสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาให้แก่ผู้รับบริการจากวิชาชีพได้ว่าเป็นบริการที่มีคุณภาพ และตอบสังคมได้ด้วยว่า การที่กฎหมายให้ความสำคัญกับวิชาชีพทางการศึกษา และกำหนดให้เป็นวิชาชีพควบคุม โดยต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพนั้น เนื่องจากเป็นวิชาชีพที่มีลักษณะเฉพาะ ต้องใช้ความรู้ ทักษะ และความเชี่ยวชาญในการประกอบวิชาชีพตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการ ศึกษา พ.ศ. 2546 มาตรา 49 ได้กำหนดมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาไว้ 3 ด้าน คือ

1. มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครู มาตรฐานข้อนี้ ประกอบด้วย มาตรฐานความรู้ หมายถึง ข้อกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพครู มีคุณวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กว่าปริญญาตรีทางการศึกษา หรือเทียบเท่า หรือคุณวุฒิอื่นที่คุรุสภารับรอง โดยต้องมีสาระความรู้ และสมรรถนะตามมาตรฐานในเรื่องต่อไปนี้

- ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู
- การพัฒนาหลักสูตร
- การจัดการเรียนรู้
- จิตวิทยาสำหรับครู
- การวัดและประเมินผลการศึกษา
- การบริหารจัดการในห้องเรียน
- การวิจัยทางการศึกษา
- นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา
- ความเป็นครู

มาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ ผู้ประกอบวิชาชีพครูจะต้องผ่านการฝึกทักษะและสมรรถนะของวิชาชีพครูในด้านการ ปฏิบัติการสอน รวมทั้งทักษะและสมรรถนะด้านการสอน สาขาวิชาเฉพาะในสถานศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาทางการศึกษาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี และผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภา กำหนด ดังนี้

- การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน
- การฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ

2. มาตรฐานการปฏิบัติงาน มีความหมายครอบคลุมมาตรฐานย่อยๆ ของการปฏิบัติงาน 12 ประการด้วยกัน คือ

- ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ
- ตัดสินใจปฏิบัติการกิจกรรมต่างๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดแก่ผู้เรียน
- มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ
- พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง
- พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ
- จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน
- รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ได้อย่างมีระบบ
- ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีกับผู้เรียน
- ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินของสำนักงานคุรุสภาฯ ใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา
- สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์

3. มาตรฐานการปฏิบัติตน หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับความประพฤติของผู้ปฏิบัติวิชาชีพ จะต้องประพฤติปฏิบัติตามจรรยาบรรณของมาตรฐานวิชาชีพครู 5 ประการดังต่อไปนี้

- จรรยาบรรณต่อตนเอง
- จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ
- จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ
- จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ
- จรรยาบรรณต่อสังคม

จากมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2548:1) กล่าวถึง มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษานั้น นอกจากเป็นมาตรฐานวิชาชีพที่ต้องประกอบวิชาชีพ เพื่อบริการต่อสาธารณชนตาม บริบทของวิชาชีพชั้นสูงทั่วไปแล้ว ยังต้องมีการปฏิบัติกรวิชาชีพที่เกี่ยวกับบทบาทที่สำคัญต่อสังคมและความเจริญ ของประเทศที่สำคัญด้วยคือ

- สร้างพลเมืองดีของประเทศ โดยให้การศึกษาขั้นพื้นฐานที่ประเทศต้องการ
- พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อสนองต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
- สืบทอดวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของชาติ จากคนรุ่นหนึ่งไปยังคนอีกรุ่นหนึ่งเพื่อรักษาความเป็นชาติไว้ให้มั่นคงและยาวนาน

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศักดิ์นา บุญเปี่ยม (2552 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ของ บุคลิกภาพแบบห้าองค์ประกอบ กับการรับรู้ความสามารถของตนเองและการเห็นคุณค่าในตนเอง ผลการศึกษาพบว่า 1) บุคลิกภาพแบบห้าองค์ประกอบมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความสามารถของตนเอง และการเห็นคุณค่าในตนเอง 2) ในบุคลิกภาพแบบห้าองค์ประกอบมี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ แบบห้วนไหว แบบเปิดกว้าง แบบอ่อนโยน และแบบมีสติ สามารถร่วมกันทำนายการรับรู้ความสามารถของตนเองได้ร้อยละ 50.7 และ 3) ในบุคลิกภาพแบบห้าองค์ประกอบมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ แบบห้วนไหว แบบแสดงตัว และแบบมีสติ สามารถร่วมกันทำนายการเห็นคุณค่าในตนเองได้ร้อยละ 53.6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รัฐจวน คำชิริพิทักษ์ (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์องค์ประกอบ บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ผลการศึกษาพบว่า ตัวประกอบของบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมี 7 ตัวประกอบ ซึ่งเรียงตามลำดับความสำคัญมากที่สุด และรองลงไปตามลำดับคือ บุคลิกภาพด้านการปฏิบัติงาน บุคลิกภาพด้านจรรยาบรรณในการประกอบอาชีพ บุคลิกภาพด้านจรรยาบรรณ บุคลิกภาพด้าน อารมณ์ บุคลิกภาพด้านความเชื่อมั่นในตนเอง บุคลิกภาพด้านความอดทนและอดกลั้นและ บุคลิกภาพทางสังคม ตัวประกอบสำคัญทั้ง 7 ตัวประกอบ ประกอบด้วยตัวแปรย่อยที่สำคัญ ดังนี้ บุคลิกภาพด้านการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย ความสามารถในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจที่ ถูกต้องเหมาะสมบุคลิกภาพด้านจรรยาบรรณในการประกอบอาชีพ ประกอบด้วย ความจงรักภักดี ต่อหน่วยงาน และความศรัทธาต่อหน่วยงาน บุคลิกภาพด้านจรรยาบรรณ ประกอบด้วย ความ อ่อนโยน และความอบอุ่น บุคลิกภาพด้านอารมณ์ ประกอบด้วย อารมณ์ดีไม่โกรธง่าย และการไม่ หวั่นไหวต่อคำพูดหรือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น บุคลิกภาพด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ประกอบด้วย หนักเอาเบาสู้งานและสามารถต่อสู้และแสวงหาแนวทางเพื่อให้เกิดความสำเร็จ บุคลิกภาพ ด้านความอดทนและอดกลั้น ประกอบด้วย มีความอดทนต่อปฏิกิริยาที่เป็นปรปักษ์ และมีความ อดทนกับผู้อื่นบุคลิกภาพทางสังคม ประกอบด้วย การชอบสังคม และชอบแสดงตัว

วุฒิพงษ์ บัวช้อย (2552 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษา สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ผลการศึกษาพบว่า หลังจากผู้วิจัยได้ นำผลการศึกษาที่ค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ไปสู่การปฏิบัติ โดยได้นำมาตรการเกี่ยวกับ การพัฒนา บุคลิกภาพนักศึกษาด้านการแต่งกายของนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ใน มาตรการข้อที่ 1 ว่าด้วยเรื่อง การให้อาจารย์ที่ปรึกษาหรืออาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ที่คอยควบคุมและคอย กำกับให้นักศึกษากลุ่ม ตัวอย่างปฏิบัติตามมาตรการที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้พบว่านักศึกษากลุ่ม ตัวอย่างได้มีการแต่งกายถูกระเบียบของมหาวิทยาลัยหลังจากผู้วิจัย ได้นำผลของ การวิจัยครั้งนี้ไปสู่ การปฏิบัติ โดยเฉพาะในช่วงที่อยู่ในห้องเรียน ไม่พบว่า มีนักศึกษาใส่กางเกงยีนส์มาเรียนหนังสือแต่ จะมีบ้างนาน ๆ ครั้ง มีนักศึกษาใส่กางเกงยีนส์ประมาณ 1-2 คน ในจำนวนประชากร ทั้งหมด 160 คนและเมื่อผู้วิจัย ยืนยันในการใช้มาตรการที่ค้นพบจากการวิจัยนักศึกษาคนนั้นก็จะมี ใส่กางเกงยีนส์มาเรียนอีกนอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาชายได้ผูกเน็คไท (necktie) มาเรียน โดยไม่เอา เสื้อออกนอกชายกางเกง นักศึกษาหญิงไม่สวมรองเท้าแตะที่เป็นแฟชั่น (fashion) ตามสมัยนิยมไม่ ใส่กระโปรงสั้นเหนือเข่า และไม่ใส่เสื้อคับอก ซึ่งลักษณะเรื่องการแต่งกายเหล่านี้จะแตกต่างกับ ลักษณะของการแต่งกายของนักศึกษาก่อนการทำวิจัยครั้งนี้โดยนักศึกษายกจะแต่งกายผิดระเบียบ มหาวิทยาลัยมาเรียนเป็นส่วนมาก จนเป็นสาเหตุให้ผู้วิจัยมีการทำวิจัยครั้งนี้ขึ้นนอกจากนี้ผล ไม่วาการณ์ใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาพบว่า มีนักศึกษาชายส่วนหนึ่งได้เอาเสื้อออกนอกชายกางเกงเมื่อออกจากห้องเรียนในประเด็นนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ได้ว่าภายนอกห้องเรียนไม่มีมาตรการควบคุมที่ชัดเจนเกี่ยวกับการแต่งกายของนักศึกษา แม้งานวิจัยเรื่องนี้จะมีการที่เป็นเครื่องมือในการควบคุมการแต่งกายของนักศึกษาภายนอกห้องเรียนอยู่บ้างคือ มาตรการ ข้อที่ 2 ว่าด้วยเรื่อง การให้คณะกรรมการนักศึกษาในแต่ละหมู่เรียนคอยตรวจเช็ค (check) กันเองแล้วนำ ผลการตรวจเช็ค (check) มาส่งกับอาจารย์ที่ปรึกษาหรืออาจารย์ผู้สอนเป็นรายเดือนแต่มาตรการนี้ผู้วิจัยไม่ได้นำไปสู่การปฏิบัติอย่างเข้มข้นจริงจึงเท่าใดนักเนื่องจากมีข้อจำกัดด้วยระยะเวลาและบุคลากร ผลการแต่งกายของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างสรุปได้ว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างจะแต่งกายถูกระเบียบอย่างยิ่งโดยเฉพาะในห้องเรียนทั้งนี้จะมีนักศึกษาชายบางส่วนที่แต่งกายถูกระเบียบเฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น พอออกจากห้องเรียนนักศึกษาชายส่วนนี้จะเอาเสื้อออกนอกชายกางเกงเหมือนกับนักศึกษาชายส่วนหนึ่งในมหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติกันอยู่ในปัจจุบันนี้

อภิรักษ์ เวทยนุกูล (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ลักษณะบุคลิกภาพของผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง มีทัศนคติชอบลักษณะพื้นฐานความคิดในการรับรู้ข้อมูลต่าง ๆ โดยผ่านประสาทสัมผัสเรียกว่ามีพื้นฐานความคิดแบบ “ประสาทสัมผัส” (Sensation = S) คิดเป็นร้อยละ 95.0 และมีลักษณะพื้นฐานความคิดในการรับรู้ข้อมูล โดยผ่านการใช้ “วิจารณ์ญาณ” (Intuition = N) คิดเป็นร้อยละ 5.00 คิดเป็นสัดส่วน 19 : 1 2) มีทัศนคติในการตัดสินใจอยู่บนพื้นฐาน “วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเหตุและผล” (Thinking = T) มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 98.80 และมีทัศนคติในการตัดสินใจอยู่บนพื้นฐาน “วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคำนิยามของบุคคล” (Feeling = F) มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 1.20 คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 99 : 1 3) มีทัศนคติในการดำรงชีวิตแบบ “ชอบสังคม” (Extraversion = E) คิดเป็นร้อยละ 89.10 และมีทัศนคติในการดำรงชีวิตแบบ “ชอบสันโดษ” (Introversion = I) คิดเป็นร้อยละ 10.90 คิดเป็นสัดส่วน 8 : 1 4) มีทัศนคติลักษณะแบบ “การพิจารณาวางแผนอย่างรอบคอบ” (Judging = J) คิดเป็นร้อยละ 97.40 และมีทัศนคติลักษณะแบบ “การพิจารณาสถานการณ์ยืดหยุ่น” (Perceiving = P) คิดเป็นร้อยละ 2.60 คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 32 : 1 ลักษณะบุคลิกภาพของผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่าชอบทัศนคติประเภท STJ คิดเป็นร้อยละ 91.7 ซึ่งเหมือนกับผู้บริหารสถานศึกษาเพศหญิงของมณฑลเสฉวน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนที่ชอบทัศนคติประเภท STJ คิดเป็นร้อยละ 70.60 แต่แตกต่างกับผู้บริหารสถานศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาของสหรัฐอเมริกาที่ชอบทัศนคติประเภท STJ คิดเป็นร้อยละ 25.70 เท่านั้น ข้อมูลที่น่าสนใจคือ ผู้บริหารสถานศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาของสหรัฐอเมริกา ชอบทัศนคติประเภท NEJ, NFP, NTJ, และ NTP มีจำนวนมากไม่ทราบแน่ชัด ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกือบ 10 เท่า (38.7% ของกลุ่มตัวอย่าง) ของผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาของประเทศไทย (4.9% ของกลุ่มตัวอย่าง) และผู้บริหารสถานศึกษาพิเศษของมณฑลเคียว โอนิง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนที่ชอบทัศนคติประเภท NFJ, NFP, NTJ และ NTP มีจำนวนมากเกือบ 3 เท่า (12.8% ของกลุ่มตัวอย่าง) ของผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาของประเทศไทย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา สรุปโดยภาพรวมที่เป็นประเด็นสำคัญและแปลความหมายตามแนวความคิดของ มายเยอร์และแมคคอลลีย์ (Myers & McCaulley, 1992) พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ในกลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มทัศนคติชอบ “การรับรู้” จากประสบการณ์ตรงโดยผ่านทาง “ประสาธน์สัมพันธ์” และ “การตัดสินใจ” อยู่บนพื้นฐานของ “เหตุและผล” ผลการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ คาดหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในประเทศไทยที่จะเพิ่มความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของความแตกต่างระหว่างบุคคล และสามารถดึงความแตกต่างของสมาชิกในกลุ่มและจุดแข็งของแต่ละประเภทมาใช้ ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาองค์กร และการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดยเน้นเรื่องความคิดสร้างสรรค์ในเรื่องสภาพแวดล้อมในการทำงาน การสร้างวิสัยทัศน์ การวางแผนระยะยาว เทคนิคการมอบหมายงาน เพื่อให้สามารถดึงศักยภาพในตัวผู้บริหารออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ เทคนิคการฝึกอบรมควรเน้นในลักษณะ “การเรียนรู้จากประสบการณ์”

สุปริชา วงศ์พุทธา (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สุขภาพจิต แรงจูงใจ และบุคลิกภาพของผู้ต้องขังเรือนจำกลางนครปฐม ที่กระทำผิดฐานฆ่าผู้อื่น ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาสุขภาพจิตซึ่งแสดงออกในลักษณะของความเครียด วิตกกังวล ซึมเศร้า ไม่พบการเจ็บป่วยรุนแรงถึงขั้นเป็นโรคจิต มูลเหตุจูงใจที่ทำให้กระทำผิดฐานฆ่าผู้อื่น คือการทะเลาะวิวาท เมาสูรา แก้วแก้ว และต้องการเงิน มีการแสดงออกทางอารมณ์ที่หุนหัน ก้าวร้าว ขาดการควบคุมจากแบบทดสอบบุคลิกภาพ M.P.I. (Maudsley Personality Inventory) พบว่าลักษณะบุคลิกภาพของผู้ต้องขังหญิงเป็นแบบเก็บตัว – แนวโน้มประสาธ (Introversion – Neurotism) ส่วนผู้ต้องขังชายเป็นแบบแสดงตัว – แนวโน้มประสาธ (Extraversion - Neurotism)

ไกลี่รุ่ง ชุ่มกระจ่าง (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาองค์ประกอบบุคลิกภาพจากการประเมินของนักศึกษาวิชาชีพครูสถาบันราชภัฏ โดยใช้คำศัพท์พรรณาลักษณะบุคคลของภาษาไทย ผลการศึกษาพบว่า 1) องค์ประกอบบุคลิกภาพที่ได้จากการประเมินทั้ง 4 แบบคือ การประเมินตนเอง การประเมินเพื่อนที่ชื่นชอบ การประเมินเพื่อนที่ไม่ชอบ และการประเมินคนไทย
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัย การนำเอกสารนี้ไปใช้ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั่วไป มีจำนวนองค์ประกอบที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบระดับที่ 1 เท่ากับ 13, 10, 14 และ 8 องค์ประกอบ ตามลำดับ และมีจำนวนองค์ประกอบที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบระดับที่ 2 เท่ากับ 3, 3, 4 และ 2 องค์ประกอบ ตามลำดับ 2) กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ต่างภูมิภาคกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในการประเมินองค์ประกอบบุคลิกภาพที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบระดับที่ 1 ของแต่ละแบบการประเมิน โดยในการประเมินตนเอง การประเมินเพื่อนที่ชื่นชอบ การประเมินเพื่อนที่ไม่ชอบ และการประเมินคนไทยทั่วไป มีจำนวนองค์ประกอบที่ประเมินแตกต่างกันระหว่างภูมิภาคเท่ากับ 12, 6, 10 และ 6 องค์ประกอบ ตามลำดับ 3) องค์ประกอบบุคลิกภาพจากการประเมินตนเองที่พบในการวิจัยครั้งนี้ ไม่สามารถจัดเข้าได้อย่างพอดีกับองค์ประกอบบุคลิกภาพที่พบในกลุ่มตัวอย่างชาวอเมริกัน ชาวจีน ชาวฮิบรูและชาวสเปน ซึ่งศึกษาตามแนวทางการศึกษาด้วยคำศัพท์เช่นเดียวกันกับการวิจัยครั้งนี้

ประดิษฐ์ รังษา (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาบุคลิกภาพของครูดีเด่น ครูทั่วไป และผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ ตามแนวทฤษฎีการวิเคราะห์การติดต่อสื่อสารสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ผลการศึกษาพบว่า 1) ครูดีเด่น ครูทั่วไป และผู้บริหาร มีลักษณะบุคลิกภาพตามทฤษฎีการวิเคราะห์การติดต่อสื่อสารสัมพันธ์ระหว่างบุคคลแบบผู้ใหญ่มากที่สุด (75.72 %) รองลงมาคือบุคลิกภาพแบบพ่อแม่ (41.77%) และบุคลิกภาพแบบเด็ก (31.04 %)ตามลำดับ 2) ครูดีเด่น ครูทั่วไป และผู้บริหาร มีลักษณะบุคลิกภาพตามทฤษฎีการวิเคราะห์การติดต่อสื่อสารสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอยู่ในเกณฑ์มาก (ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.51-4.50) ทั้ง 3 ลักษณะบุคลิกภาพ คือ ลักษณะบุคลิกภาพแบบผู้ใหญ่ ลักษณะบุคลิกภาพแบบพ่อแม่ ลักษณะบุคลิกภาพแบบเด็ก 3) ครูดีเด่น ครูทั่วไป และผู้บริหารมีลักษณะบุคลิกภาพแบบผู้ใหญ่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ 3.1) ครูดีเด่นมีลักษณะบุคลิกภาพแบบผู้ใหญ่สูงกว่าครูทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3.2) ครูดีเด่นมีลักษณะบุคลิกภาพแบบผู้ใหญ่สูงกว่าผู้บริหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3.3) ผู้บริหารมีลักษณะบุคลิกภาพแบบผู้ใหญ่สูงกว่าครูทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ครูดีเด่น ครูทั่วไป และผู้บริหารมีลักษณะบุคลิกภาพแบบพ่อแม่ไม่แตกต่างกัน 5) ครูดีเด่น ครูทั่วไป และผู้บริหารมีลักษณะบุคลิกภาพแบบเด็กไม่แตกต่างกัน

นัยนา ฉายวงศ์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบกับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า 1) บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์แต่ละการคำนวณเป็นเอกส่วนแล้วนั้น ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบนี้มีความสัมพันธ์กันไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบกับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษในด้านต่างๆ พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) สมการพยากรณ์ความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษ มีดังนี้ (สมการแรก สำหรับคะแนนดิบ และสมการหลังสำหรับคะแนนมาตรฐาน) 2.1 ความสามารถโดยรวม $Y' = -3.6208 + .2317X(2) + .1924X(4) + .1065X(1)$ $Z' = .3131X(2) + .2464X(4) + .1243X(1)$ 2.2 ด้านการฟัง $Y'(1) = -1.1384 + .1230X(1) + .0275X(5)$ $Z'(1) = .4564X(1) + .1213X(5)$ 2.3 ด้านการพูด $Y'(2) = -1.9864 + .1238X(2) - .0350X(3) + .0531X(5)$ $Z'(2) = .5315X(2) - .1507X(3) + .2341X(5)$ 2.4 ด้านการอ่าน $Y'(3) = -.8523 + .1282X(4)$ $Z'(3) = .5904X(4)$ 2.5 ด้านการเขียน $Y'(4) = -.1720 + .0819X(4) + .0350X(2)$ $Z'(4) = .3199X(4) + .1444X(2)$

ชูใจ กิณญ (2537 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาบุคลิกภาพของนักศึกษาวิทยาลัยครูเพชรบูรณ์ ผลการศึกษาพบว่า 1) การเปรียบเทียบคะแนนบุคลิกภาพทั้ง 15 ด้าน ระหว่างนักศึกษาชายและหญิงทุกชั้นปี และทุกสาขาวิชา พบว่า คะแนนบุคลิกภาพของนักศึกษาหญิงมีมากกว่าคะแนนบุคลิกภาพของนักศึกษาชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน ด้านสัมฤทธิ์ผล ด้านความเป็นระเบียบ ด้านการมีไมตรีสัมพันธ์ ด้านการขอความช่วยเหลือ ด้านการยอมรับผิด ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น และด้านความอดทน ในขณะที่คะแนนบุคลิกภาพของนักศึกษาชายมีมากกว่าคะแนนบุคลิกภาพของนักศึกษาหญิงอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการแสดงออก ด้านการพึ่งตนเอง ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ด้านการก้าวร้าว และด้านการคบเพื่อนต่างเพศ ส่วนคะแนนบุคลิกภาพทางด้านการเป็นผู้ตาม ด้านการเข้าใจตนเองและผู้อื่น และด้านการต้องการเปลี่ยนแปลงระหว่างนักศึกษาชายและหญิง มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 2) การเปรียบเทียบบุคลิกภาพทั้ง 15 ด้าน ระหว่าง ชั้นปี พบว่า คะแนนบุคลิกภาพของนักศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการแสดงออก ด้านการพึ่งตนเอง ด้านการเข้าใจตนเองและผู้อื่น ด้านการยอมรับผิด ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ด้านความอดทน และด้านการคบเพื่อนต่างเพศ ในขณะที่คะแนนบุคลิกภาพในด้านสัมฤทธิ์ผล ด้านการเป็นผู้ตาม ด้านความเป็นระเบียบ ด้านการมีไมตรีสัมพันธ์ ด้านการขอความช่วยเหลือ ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ด้านการต้องการเปลี่ยนแปลง และด้านการก้าวร้าวมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 3) การเปรียบเทียบบุคลิกภาพทั้ง 15 ด้าน ระหว่าง นักศึกษาทั้ง 3 สาขาวิชา พบว่า คะแนนบุคลิกภาพของนักศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านความเป็นระเบียบ ด้านการเข้าใจตนเองและผู้อื่น ด้านความอดทน และด้านการคบเพื่อนต่างเพศ ในขณะที่คะแนนบุคลิกภาพ ในด้านสัมฤทธิ์ผล ด้านการเป็นผู้ตาม ด้านการแสดงออก ด้านการพึ่งตนเอง ด้านการมีไมตรีสัมพันธ์ ด้านการขอความช่วยเหลือ ด้านการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ด้านการยอมรับผิด ด้านการไม่วางกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วยเหลือผู้อื่น ด้านการต้องการเปลี่ยนแปลง และด้านการก้าวร้าว มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

รัฐวูฒิ ก่องขันธ์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านความต้องการ (personality needs) ของครูที่สอนในโรงเรียนที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และครูที่สอนในโรงเรียนที่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผลการศึกษาพบว่า ครูที่สอนในโรงเรียนที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและครูที่สอนในโรงเรียน ที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีบุคลิกภาพด้านความต้องการที่แสดงออกมากเป็นอันดับ 1, 2 และ 3 ตรงกันคือ ความอดทนการช่วยเหลือผู้อื่น-น้ำใจ และการสำนึก-ยอมรับโทษ และด้านที่แสดงออกน้อย เป็นอันดับที่ 14 และ 15 ตรงกันคือ การแสดงตัวและ การคบเพื่อนต่างเพศ ครูเพศชายที่สอนในโรงเรียนที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีบุคลิกภาพ ด้านความต้องการเป็นระเบียบ การสำนึกยอมรับโทษ และความอดทนอยู่ในระดับสูง ครูเพศหญิงที่สอนในโรงเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีบุคลิกภาพด้านความต้องการ สัมฤทธิ์ผล การเป็นระเบียบ และความอดทนอยู่ในระดับสูง ครูเพศชายที่สอนในโรงเรียนที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีบุคลิกภาพด้านความต้องการ เป็นระเบียบ การสำนึก-ยอมรับโทษ และความอดทนอยู่ในระดับสูง ครูเพศหญิงที่สอนในโรงเรียนที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีบุคลิกภาพด้าน ความต้องการเป็นระเบียบและอดทนอยู่ในระดับสูง บุคลิกภาพด้านความต้องการของครูที่มีเพศต่างกัน แตกต่างกันในด้านการขอความช่วยเหลือ และการคบเพื่อนต่างเพศ นอกจากนี้ยังพบปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูที่สอนใน โรงเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเพศต่างกันคือบุคลิกภาพ ด้านความต้องการผูกไมตรีกับผู้อื่น

สัมพันธ์ บังผล (2534 : บทคัดย่อ) ได้ทำการ วิจัยเรื่อง การ ศึกษาบุคลิกภาพของครูผู้สอนนักเรียน ที่มีความบกพร่องทางการ ได้ยิน โดยใช้แบบทดสอบ 16 PF ผลการศึกษาพบว่า ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยินมีบุคลิกภาพเด่นชัดใน 8 องค์ประกอบ คือเป็นผู้มีความเข้าใจในความรู้สึกรู้สึกของผู้อื่นสูง มีความมั่นคงทางอารมณ์ต่ำ มีความร่าเริงน้อย มีความระแวงค่อนข้างสูง มีความวิตกกังวลค่อนข้างสูง เป็นผู้ที่มีความอิสระ เสรี ควบคุมตนเองได้ต่ำ และมีความเครียดค่อนข้างสูง ครูเพศหญิงมีบุคลิกภาพสูงกว่าครูเพศชาย ในด้านจิตใจอ่อนโยน และมีบุคลิกภาพด้านมโนธรรม การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นสูงกว่า แต่ครูเพศชายมีบุคลิกภาพสูงกว่าครูเพศหญิงในด้านการกล้าแสดงออก และมีบุคลิกภาพด้านการจินตนาการ การพึ่งตนเอง ครูที่มีอายุปานกลาง มีบุคลิกภาพด้านการเข้าสังคม จิตใจอ่อน โยน ความเครียด สูงกว่าครูที่มีอายุน้อยและมีบุคลิกภาพด้านสติปัญญา สูงกว่าครูที่มีอายุน้อย และอายุมาก ส่วนครูที่มีอายุน้อย มีบุคลิกภาพด้านการพึ่งตนเองที่มีอายุปานกลาง และมีบุคลิกภาพด้านความร่าเริงน้อยกว่าที่มี อายุปานกลางและ อายุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใดนำเอกสารนี้ไปเผยแพร่โดยไม่ผ่านการคัด

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาก ครูผู้สอนที่สอนในโรงเรียน โสตศึกษา มีบุคลิกภาพด้านความระแวง ความวิตกกังวล สูงกว่าครูที่สอน ในโรงเรียนโครงการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยมีบุคลิกภาพ ด้านการพึ่งตนเองสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนปานกลาง แต่มีบุคลิกภาพด้านความร่าเริงน้อยกว่าครูที่มีประสบการณ์ ในการสอนมากและประสบการณ์ในการสอนปานกลาง ครูที่มีระดับ การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีบุคลิกภาพด้านความร่าเริงและการกล้าเผชิญสูงกว่าครูที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ครูที่สอนในโรงเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีบุคลิกภาพด้านสติปัญญาสูงกว่าครูที่สอนในโรงเรียนภาคกลาง ส่วนครูที่สอนในโรงเรียนภาคเหนือมีบุคลิกภาพด้านจิตใจอ่อนโยนน้อยกว่าครูที่สอนในโรงเรียนภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

รัตติกรณ์ จงวิศาล (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยด้านเชาวน์อารมณ์ บุคลิกภาพ และภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำงานของผู้ได้บังคับบัญชา และส่งผลการปฏิบัติงานของหัวหน้าระดับกลางในองค์กรธุรกิจ ผลการศึกษาพบว่า บุคลิกภาพที่ส่งผลทางตรงต่อภาวะผู้นำ คือบุคลิกภาพแบบห้วนใจ แบบแสดงออก และแบบมีสติ และเชาวน์อารมณ์ส่งผลทางบวกโดยตรงต่อภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำส่งผลโดยตรงต่อความพึงพอใจในการทำงาน โดยที่ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเป็นตัวทำนายที่ดีที่สุด บุคลิกภาพแบบห้วนใจ ส่งผลทางลบโดยตรงต่อผลการปฏิบัติงานและส่งผลทางอ้อมต่อความพึงพอใจในการทำงานผ่านทางภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนและภาวะผู้นำแบบปล่อยตามสบาย

ชูศรี เลิศรัตน์เดชากุล (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษานักศึกษาของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปีการศึกษา 2536 ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาโดยภาพรวมได้คะแนนบุคลิกภาพสูง ในองค์ประกอบของบุคลิกภาพด้าน อิศระเสรี (Q1) และองค์ประกอบของบุคลิกภาพด้านความวิตกกังวล (O) และได้คะแนนบุคลิกภาพต่ำในองค์ประกอบของบุคลิกภาพด้านความร่าเริง (F) ด้านสติปัญญา (B) และด้านความมั่นคงทางอารมณ์

มนัสนันท์ หัตถศักดิ์ (ม.ป.ป. : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษานักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ตามแบบวัดบุคลิกภาพของไมเยอร์ บริกซ์ (MBTI) ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมีบุคลิกภาพตามแบบวัด MBTI ในแบบ ESTJ มากที่สุด นักศึกษาหญิงกับนักศึกษาชายมีบุคลิกภาพตามแบบวัด MBTI ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นักศึกษาที่มีลักษณะต่างกันมีบุคลิกภาพตามแบบวัด MBTI แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ริเรื่อรอง รัตนวิไลสกุล (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาคุณลักษณะครู พึ่ง ประสงค์ของนักศึกษาและอาจารย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ผลการศึกษาพบว่า 1) ทักษะคิของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์ มจร. เห็นว่า อาจารย์ส่วนหนึ่งยังมีลักษณะยึดมั่นในคำสอนของตนเอง และอาจารย์บางส่วนมีบุคลิกภาพอบอุ่นเป็นกันเองกับนักศึกษา 2) นักศึกษาและอาจารย์ มจร. มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) โดยอาจารย์จะให้ความสำคัญในด้านการสอน และด้านวิชาการ ซึ่งแตกต่างจากนักศึกษาที่ให้ความสำคัญในด้านคุณธรรม ด้านสังคม และด้านการปฏิบัติตนของครูมากกว่า 3) นักศึกษาและอาจารย์ มจร. มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะครูที่จะทำให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสังคมที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) โดยอาจารย์เห็นว่าคุณลักษณะครูที่จะทำให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสังคมได้ จะต้องเป็นผู้ที่มีความพร้อมในด้านวิชาการซึ่งต่างกับนักศึกษาที่เห็นว่าควรเป็นครูที่สามารถสร้างความรู้สึกรู้สึกเชื่อมั่นและความมั่นคงทางจิตใจให้กับนักศึกษามากกว่า

ศิริพรรณ ดิลกวัฒนานันท์ (น.ป.ป : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความต้องการในการพัฒนาสู่มาตรฐานวิชาชีพครูของบุคลากรครูในโรงเรียนพระหฤทัยจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ครูมีความต้องการในการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพครูในระดับมากที่สุด 9 ด้าน คือ ด้านภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู การพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ จิตวิทยาสำหรับครู การวัดและประเมินผลการศึกษา การบริหารจัดการในห้องเรียน การวิจัยทางการศึกษา นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา และความเป็นครู นอกจากนี้ยังพบว่า บุคลากรครูมีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาคุณภาพของตนเองในการประกอบวิชาชีพครู อันนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของนักเรียน สถานศึกษาและสังคมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สำหรับวิธีการพัฒนาสู่มาตรฐานวิชาชีพครูที่ครูต้องการมากที่สุด คือการศึกษาคุณงานและการฝึกอบรมระยะสั้น ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลให้ครูไม่ได้รับการพัฒนาในด้านนี้ คือไม่มีเวลาที่เอื้อต่อการพัฒนา ขาดแรงกระตุ้นและปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

วรรณวิทย์ รัตนสุทธิกุล (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง มาตรฐานวิชาชีพครูของครู สภาที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการสอนของครู โรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี ผลการศึกษาพบว่า 1) การปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพครูของครูสภา พ.ศ. 2537 ของครูโรงเรียนประถมศึกษา ทั้งโดยภาพรวมและแต่ละรายด้านมีการปฏิบัติในระดับมาก ยกเว้นสองด้าน คือ ด้านรายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ได้อย่างมีระบบ และด้านปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอที่มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง 2) พฤติกรรมการสอนของครูโรงเรียน

เอกสารบัณฑิตกุล (2544) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการสอนของครูโรงเรียน การค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประถมศึกษาโดยภาพรวมและแต่ละรายด้าน พบว่า มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมากทุกด้าน
 3) ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา พ.ศ. 2537 กับพฤติกรรม
 การสอนของครู โรงเรียนประถมศึกษา พบว่า มีความสัมพันธ์กันในภาพรวมอยู่ในระดับสูง
 ($(+g) = .758$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01 นั่นคือ การปฏิบัติตามมาตรฐาน และ
 พฤติกรรมการสอนดังกล่าวของครู ต่าง อธิบายซึ่งกันและกันได้ ($(+g)(2)$) คิดเป็นร้อยละ 57.39

วิภา ลักคณาพรวิสิฐ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการฝึกปฏิบัติตามเกณฑ์
 มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภาที่มีต่อคุณภาพของครู ผลการศึกษาพบว่า ครูที่มีการเปลี่ยนแปลง
 ระดับคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภาด้านการสอนในระดับที่สูงขึ้น
 กระบวนการพัฒนางานด้านการสอนในภาวะงานปกติของครูมีดังนี้คือ ขั้นแรกครูได้รับการกระตุ้น
 การพัฒนาวิชาชีพด้วยชุดฝึกอบรมการพัฒนาวิชาชีพครูของคุรุสภาจนเกิดความตระหนัก สามารถ
 เห็นแนวทางได้วิธีการและกำหนดเป้าหมายการทำงานที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ขั้นที่สอง
 ครูมุ่งมั่นนำแนวทางวิธีการและเป้าหมายที่ได้รับจากชุดฝึกอบรมการพัฒนาวิชาชีพครูของคุรุสภา
 ไปลงมือปฏิบัติ ขั้นที่สาม ครูลงมือปฏิบัติจริง โดย ครูศึกษาเพิ่มเติมจากแหล่งความรู้อื่น ขั้นที่สี่
 ครูประเมินปรับปรุงเพื่อเพิ่มพูนแนวปฏิบัติที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และขั้นสุดท้ายครูชื่นชม
 ผลสำเร็จของผลงานที่ปรากฏ ปัจจัยที่สนับสนุนและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคของครูต่อการฝึกปฏิบัติ
 ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภาในครั้งนี้ทั้งหมด 5 กลุ่มปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านการ
 ปฏิรูปการศึกษาปัจจัยด้านบริบทของสถานศึกษา ประกอบด้วย นโยบายของสถานศึกษาผู้บริหาร
 สถานศึกษา และการรวมกลุ่มทางวิชาการของครู ปัจจัยด้านครูผู้สอนประกอบด้วย ความรู้ความ
 เข้าใจในวิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ความตระหนักต่อวิชาชีพ ภาระงานของครู เจตคติต่อการทำ
 ผลงานทางวิชาการ ฐานะทางเศรษฐกิจ และสภาพครอบครัวปัจจัยด้านผู้เรียน ประกอบด้วย ความ
 สนใจใฝ่รู้ มีวินัย สภาพครอบครัวและฐานะทางเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านชุดฝึกอบรมการพัฒนา
 วิชาชีพครู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูของ นักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

3.1 ประชากร

ประชากรที่ทำการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาในสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมที่กำลังศึกษา อยู่ในหลักสูตร ปีการศึกษา 2553

หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตวิศวกรรมโทรคมนาคม (ต่อเนื่อง 2 ปี) จำนวน 85 คน

หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (ต่อเนื่อง 2 ปี) จำนวน 77 คน

หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ (ต่อเนื่อง 2 ปี) จำนวน 142 คน

หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตครุศาสตร์วิศวกรรม (ต่อเนื่อง 5 ปี) จำนวน 159 คน

รวม 463 คน

3.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาในสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2553

หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตวิศวกรรมโทรคมนาคม (ต่อเนื่อง 2 ปี) จำนวน 10 คน

หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (ต่อเนื่อง 2 ปี) จำนวน 10 คน

หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ (ต่อเนื่อง 2 ปี) จำนวน 20 คน

หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตครุศาสตร์วิศวกรรม (ต่อเนื่อง 5 ปี) จำนวน 20 คน

รวม 60 คน

3.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ แบบสัมภาษณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2 วิธีดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์และลักษณะของแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์จากตำรา หนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของเอกสาร
2. ดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์
3. ลักษณะแบบสัมภาษณ์ แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของนักศึกษาที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูของนักศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้แก่ เพศ อายุ หลักสูตรที่กำลังศึกษา ชั้นปีที่กำลังศึกษา

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม ที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูของนักศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์ ได้แก่

- 2.1 บุคลิกภาพภายนอกของนักศึกษาในด้านกาย และวาจาที่เหมาะสมกับวิชาชีพครู
- 2.2 บุคลิกภาพภายในของนักศึกษาในด้านสติ อารมณ์ และจิตใจที่เหมาะสมกับวิชาชีพครู
- 2.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม

ตอนที่ 3 แนวทางในการพัฒนาบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูของนักศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องของรายละเอียดแบบสัมภาษณ์ และนำมาแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

3.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ และ ค่าเฉลี่ย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิจัยและวิจารณ์ผล

การศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวะกรรม ที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวะกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิจัย

1.1 สภาพทั่วไปของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวะกรรม ที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครู ของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวะกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.2 ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวะกรรม ที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครู ของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวะกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.3 แนวทางในการพัฒนาบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครู ของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวะกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตอนที่ 2 วิจารณ์ผล

4.1 ผลการวิจัย

1.1 สภาพทั่วไปของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวะกรรม ที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครู ของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวะกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตารางที่ 1 สภาพทั่วไปของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม

รายการ	ความถี่ (N =60)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	38	63.33
หญิง	22	36.67
2. อายุ (ปี)		
18-20	10	16.67
21-23	50	83.33
ค่าต่ำสุด	18	
ค่าสูงสุด	23	
ค่าเฉลี่ย	22.73	
3. หลักสูตร		
นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตครุศาสตร์วิศวกรรม (หลักสูตร 5 ปี)	20	33.33
นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ (ต่อเนื่อง 2 ปี)	20	33.33
นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตวิศวกรรมโทรคมนาคม (ต่อเนื่อง 2 ปี)	10	16.67
นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (ต่อเนื่อง 2 ปี)	10	16.67
4. ชั้นปีที่กำลังศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	30	50.00
ชั้นปีที่ 2	20	33.34
ชั้นปีที่ 3	5	8.33
ชั้นปีที่ 4	5	8.33

จากตารางที่ 1 แสดงสภาพทั่วไปของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาครุศาสตร์วิศวกรรมส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย คิดเป็นร้อยละ 63.33 ผู้หญิงคิดเป็นร้อยละ 36.67 นักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุ 21-23 ปี คิดเป็นร้อยละ 83.33 ตามลำดับ นักศึกษาส่วนใหญ่กำลังศึกษาในหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตครุศาสตร์วิศวกรรม (หลักสูตร 5 ปี) จำนวน 20 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้
 ไม่สามารถแก้ไขใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คิดเป็นร้อยละ 33.33 เช่นเดียวกับ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ (ต่อเนื่อง 2 ปี) จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตวิศวกรรมโทรคมนาคม (ต่อเนื่อง 2 ปี) จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (ต่อเนื่อง 2 ปี) จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 ชั้นปีที่มีนักศึกษาศาखाวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมกำลังศึกษา เรียงตามลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 33.34 ชั้นปีที่ 4 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 และชั้นปีที่ 3 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 ตามลำดับ

1.2 ความคิดเห็นของนักศึกษาศาखाวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม ที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครู ของนักศึกษาศาखाวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตารางที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาศาखाวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม ที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูในด้านกาย

รายการ	ความถี่
การแต่งกายสุภาพ เรียบร้อย เหมาะสมถูกกาลเทศะถูกต้อง ตามกฎระเบียบของสถานศึกษา	75
แต่งกายสะอาด	46
ลักษณะท่าทางมั่นใจในตนเอง และน่าเชื่อถือ	42
สุขภาพร่างกายแข็งแรง	9

จากตารางที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาศาखाวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครู ในด้านกาย ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาศาखाวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมส่วนใหญ่ได้ให้ความคิดเห็นในเรื่องของ การแต่งกายสุภาพ เรียบร้อย เหมาะสมถูกกาลเทศะตามกฎระเบียบของสถานศึกษา จำนวน 75 คน รองลงมาคือ แต่งกายสะอาด จำนวน 46 คน ลักษณะท่าทางมั่นใจในตนเอง และน่าเชื่อถือ จำนวน 42 คน และ สุขภาพร่างกายแข็งแรง จำนวน 9 คน ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูในด้านวาทา

รายการ	ความถี่
พูดจาสุภาพไพเราะอ่อนหวาน มีหางเสียง เช่น ไม่พูดจาหยาบคาย ไม่พูดต่อเสียดผู้อื่น	63
พูดจาไม่เหตผล มีหลักการ รู้จักกาลเทศะ ไม่พูดจาเพื่อเจ้อ	55
พูดจาจะฉาน ชัดเจน	13
พูดจาไม่สัมมาคารวะ	13
สื่อสารภาษาพูดได้ดี	10
มีศิลปะในการพูด	6

จากตารางที่ 3 ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูในด้านวาทา ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ พูดจาสุภาพไพเราะอ่อนหวาน มีหางเสียง ไม่พูดจาหยาบคาย ไม่พูดต่อเสียดผู้อื่น จำนวน 63 คน รองลงมาคือ พูดจาไม่เหตผล มีหลักการ รู้จักกาลเทศะ ไม่พูดจาเพื่อเจ้อ จำนวน 55 คน พูดจาจะฉาน ชัดเจน พูดจาไม่สัมมาคารวะ มีจำนวนเท่ากัน คือ 13 คน สื่อสารภาษาพูดได้ดี จำนวน 10 คน และมีศิลปะในการพูด จำนวน 6 คน ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูในด้านสติปัญญา

รายการ	ความถี่
มีความรู้ทันเทคโนโลยีสมัยใหม่	52
มีความฉลาด หลึกแหลม มีสติ และปัญญาระดับสูง	48
ช่างสังเกต และมีไหวพริบ เช่น เป็นคนวิเคราะห์ปัญหาได้	47
มีความคิดรอบคอบ สามารถแก้ปัญหาทุกอย่างได้	31
มีความคิดสร้างสรรค์ เช่น มีความคิดที่ทันสมัย	7
มีเหตุผล	6

จากตารางที่ 4 ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูในด้านสติปัญญา ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม

ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ มีความรู้ทันเทคโนโลยีสมัยใหม่ จำนวน 52 คน รองลงมาคือ มีความ
ไม่ว่การณ์ใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉลาด หลักแหลม มีสติและปัญญาในระดับสูง จำนวน 48 คน ช่างสังเกต และมีไหวพริบ เป็นคนวิเคราะห์ปัญหา ได้จำนวน 47 คน มีความคิดรอบคอบ สามารถแก้ปัญหาทุกอย่างได้ จำนวน 31 คน มีความคิดสร้างสรรค์ มีความคิดที่ทันสมัย จำนวน 7 คน และมีเหตุผล จำนวน 6 คน ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูในด้านอารมณ์

รายการ	ความถี่
ร่าเริงแจ่มใส มนุษย์สัมพันธ์ดี อหยาศัยดี และไม่มีอคติต่อผู้อื่น	83
การควบคุมอารมณ์ อารมณ์ไม่แปรปรวน เช่น ปรับอารมณ์ เก็บอารมณ์ ใจเย็น ไม่โมโหง่าย	67
สุภาพ อ่อนโยน เช่น การมีสัมมาคารวะ	6

จากตารางที่ 5 ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูในด้านอารมณ์ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นในเรื่องของ ร่าเริงแจ่มใส มนุษย์สัมพันธ์ดี อหยาศัยดี ไม่มีอคติต่อผู้อื่น จำนวน 83 คน รองลงมา คือ การควบคุมอารมณ์ อารมณ์ไม่แปรปรวน ปรับอารมณ์ เก็บอารมณ์ ใจเย็น ไม่โมโหง่าย จำนวน 67 คน และ สุภาพอ่อนโยน การมีสัมมาคารวะ มีจำนวน คือ 6 คน ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูในด้านจิตใจ

รายการ	ความถี่
มีจิตใจเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ โอบอ้อมอารี	56
เป็นผู้เสียสละ อดทน	39
มีความรับผิดชอบต่อวิชาชีพครู	36
มีทัศนคติที่ดี วางตัวให้เหมาะสม	19
ใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	7
มีเหตุผล รักษาความลับของนักศึกษา	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 6 ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูในด้านจิตใจ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นในเรื่องของ มีจิตใจเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ โอบอ้อมอารี จำนวน 56 คน รองลงมา คือ เป็นผู้เสียสละ อุตุน จำนวน 39 คน มีความรับผิดชอบต่อวิชาชีพครู จำนวน 36 คน มีจิตสำนึกที่ดี มีความซื่อสัตย์ มีน้ำใจ จำนวน 31 คน มีทัศนคติที่ดี วางตัวให้เหมาะสม จำนวน 19 คน ใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น จำนวน 7 คน และมีเหตุผล รักษาความลับของนักศึกษา จำนวน 5 คน ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพของนักศึกษา

รายการ	ความถี่
สภาพแวดล้อมภายในสังคม	53
เพื่อน	47
ครอบครัว	44
แฟชั่น รสนิยม	31
ตัวเอง สถานที่ ประสบการณ์	29
สื่อ เช่น อินเทอร์เน็ต ภาพยนตร์ หนังสือ	22

จากตารางที่ 7 ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพของนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นในเรื่องของ สภาพแวดล้อมภายในสังคมจำนวน 53 คน รองลงมา คือ เพื่อน จำนวน 47 คน ครอบครัว จำนวน 44 คน แฟชั่น รสนิยม จำนวน 31 คน ตัวเอง สถานที่ ประสบการณ์ จำนวน 29 คน และ สื่อ อินเทอร์เน็ต ภาพยนตร์ หนังสือจำนวน 22 คน ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 แนวทางในการพัฒนาบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตารางที่ 8 แนวทางในการพัฒนาบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์

รายการ	ความถี่
เข้ารับการฝึกอบรมพัฒนาบุคลิกภาพ	45
หากิจกรรมใหม่ๆที่ทันสมัยทำเช่นการแสดงออกหน้าชั้นเรียน	37
ปรับปรุงบุคลิกภาพตนเองอยู่เสมอ	36
เข้าค่ายพัฒนาส่งเสริมพัฒนาบุคลิกภาพ เช่น ส่งเสริมกิจกรรมใหม่ๆ	10
เข้าร่วมสัมมนาส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพ	9
ทำตามกฎเกณฑ์และกฎระเบียบ	6

จากตารางที่ 8 แนวทางในการพัฒนาบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ส่วนใหญ่ได้ให้ความเห็นในเรื่องของ เข้ารับการฝึกอบรมพัฒนาบุคลิกภาพ จำนวน 45 คน รองลงมา คือ หา กิจกรรมใหม่ๆ ที่ทันสมัยทำ การแสดงออกหน้าชั้นเรียน จำนวน 37 คน ปรับปรุงบุคลิกภาพตนเอง อยู่เสมอ จำนวน 36 คน เข้าค่ายพัฒนาส่งเสริมพัฒนาบุคลิกภาพ ส่งเสริมกิจกรรมใหม่ๆ จำนวน 10 คน เข้าร่วมสัมมนาส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพ จำนวน 9 คน และทำตามกฎเกณฑ์ กฎระเบียบ 9 คน ตามลำดับ

4. 2 วิจารณ์ผล

2.1 ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูในด้านกาย

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมส่วนใหญ่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องของ การแต่งกายสุภาพเรียบร้อย เหมาะสมถูกกาลเทศะถูกต้องตามกฎระเบียบของสถานศึกษา จำนวน 75 คน เนื่องจากการแต่งกายสุภาพเรียบร้อย และเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับลูกศิษย์ การแต่งกายสะอาด ยังสร้างความมั่นใจให้กับตนเองในการเข้าสังคม การสอนลักษณะท่าทางมั่นใจในตนเอง และน่าเชื่อถือ เป็นที่เคารพศรัทธาของลูกศิษย์ ซึ่งสอดคล้องกับ รมณีย์ อาภาภิรม (2538:74) ได้กล่าวถึงบุคลิกภาพของครู คือ ทุกสิ่งที่ครูแสดงออกมาได้แก่ การแต่งกายที่สะอาดเหมาะสมถูกกาลเทศะ กิริยามารยาท การวางตัวขณะสอนแสดงถึงการเป็นผู้รู้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ บุญงารายา (2551: <http://learners.in.th/blog/deama>) ได้กล่าวถึง บุคลิกภาพทางด้านกาย สามารถสร้างความประทับใจครั้งแรกแก่ผู้พบเห็น และการแต่งกายจึงต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับโอกาส กาลเทศะ ความสะอาด กิริยามารยาท

2.2 ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูในด้านวาจา

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมส่วนใหญ่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องของ การพูดจา มีเหตุผลหลักการ ไม่พูดจาเพื่อเจ้อ พูดจาสุภาพไพเราะอ่อนหวาน มีหางเสียง ไม่พูดส่อเสียดผู้อื่น เนื่องจากการประกอบวิชาชีพครู ควรพูดจาสุภาพไพเราะอ่อนหวาน เป็นตัวอย่างที่ดีให้กับลูกศิษย์ ดังที่สอดคล้องกับ ไกรนุช ศิริพล (2531:87-88) และ ยนต์ ชุ่มจิต (2534:161-166) ได้กล่าวถึงผู้ประกอบอาชีพครูจำเป็นต้องมีน้ำเสียง และคำพูด ภาษากลาง ให้ชัดถ้อยชัดคำ น้ำเสียงชัดเจน พูดจานุ่มนวลอ่อนหวาน มีคำลงท้าย ครั้น ค่ะ เสมอ พูดให้ถูกต้องตามกาลเทศะ

2.3 ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูในด้านสติปัญญา

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมส่วนใหญ่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องของ มีความรู้ทันเทคโนโลยีสมัยใหม่ จำนวน 52 คน เนื่องจากคนที่จะไปประกอบอาชีพครู นอกจากจะต้องมีองค์ความรู้พื้นฐานแล้ว ยังต้องมีความรู้ทันเทคโนโลยีสมัยใหม่ ต้องใฝ่หาความรู้ใหม่ๆ และฝึกฝนพัฒนาตนเองอยู่เสมอ เพื่อที่จะนำความรู้ใหม่ๆที่ได้รับมาถ่ายทอดไปยังผู้เรียนและผู้สนใจ เป็นการศึกษาตลอดชีวิต เรียนรู้ได้ต่อเนื่องและนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมได้ให้ความสำคัญเห็นรองลงมาคือ มีความฉลาด หลักแหลม มีสติปัญญาในระดับสูง จำนวน 48 คน เนื่องจากคน เนื่องจากครูจะต้องสอนผู้เรียนให้มีความรู้ โดยถ่ายทอดประสบการณ์ และองค์ความรู้ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของครู เพราะฉะนั้นครูย่อมต้องมีความฉลาด หลักแหลมพอเพียงก่อนจึงจะนำไปถ่ายทอดได้ และ
 ยังรวมถึงต้องมีแนวคิดที่ทันสมัย ประยุกต์ได้มีความคิดสร้างสรรค์ ไม่หยุดนิ่ง อาจกล่าวได้ว่าคน
 เป็นครูไม่จำเป็นต้องเก่งที่สุด แต่ต้องหมั่นฝึกฝนตนเอง พัฒนาองค์ความรู้ให้ทันสมัยอยู่เสมอ ซึ่ง
 สอดคล้องกับบุหงา ราชยา (2551: <http://learners.in.th/blog/dearna>) กล่าวถึงบุคลิกภาพครูในด้าน
 สติปัญญา จะช่วยให้ครูได้เปรียบในการแก้ปัญหาต่างๆ ช่วยในการวิเคราะห์ปัญหาต่างๆ ได้ ต้องมี
 เหตุผลเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลซึ่งเป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอน การบริหาร
 การศึกษา ตลอดจนเป็นที่พึ่งของชุมชน นอกจากนี้แล้วนักศึกษาศาสาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมได้ให้
 ความคิดเห็น รองลงมาในเรื่องของ ช่างสังเกต และมีไหวพริบ เช่น เป็นคนวิเคราะห์ปัญหาต่างๆ ได้
 เนื่องจากครูต้องมีความคิดริเริ่ม มีความรู้รอบตัวดี มีปฏิภาณ ไหวพริบ ความจำดีเป็นที่พึ่งของชุมชน
 และยังสอดคล้อง ยนต์ ชุ่มจิต (2534:176) ที่กล่าวถึงบุคลิกภาพครูต้องมีความคิดริเริ่ม มีความรู้
 รอบตัว มีปฏิภาณ ไหวพริบดี ความจำดี

2.4 ความคิดเห็นของนักศึกษาศาสาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับ วิชาชีพครูในด้านอารมณ์

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาศาสาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมส่วนใหญ่ได้ให้ความสำคัญใน
 เรื่องของการร่าเริง แจ่มใส มนุษย์สัมพันธ์ดี อหยาศัยดี ไม่มีอคติต่อผู้อื่น จำนวน 83 คน เนื่องจากคน
 ที่ประกอบวิชาชีพครูจะต้องมีมนุษยสัมพันธ์ดี อหยาศัยดี ร่าเริง แจ่มใส รองลงมาคือ การควบคุม
 อารมณ์ อารมณ์ไม่แปรปรวน ปรับอารมณ์ เก็บอารมณ์ ใจเย็น ไม่โมโหง่าย จำนวน 67 คน การ
 ประกอบอาชีพครูจะต้องมีสติเตือนใจตัวเองอยู่ตลอดเวลาว่า คนเป็นครูจะต้องควบคุมอารมณ์ คุม
 สติให้ได้ และใช้สติในการแก้ปัญหาอย่างใจเย็นจากทุกปัญหาที่เกิดจากการสอน การทำงาน
 โดยเฉพาะผู้เรียงสำคัญมาก จะต้องเป็นตัวอย่างที่ดีแล้ว ยังต้องช่วยแก้ปัญหาละตอบคำถามให้กับ
 ผู้เรียน นอกจากนี้แล้วผู้เรียนทุกคนมีพื้นฐานทางด้านครอบครัว อุปนิสัยที่แตกต่างกัน ดังนั้นครูจึง
 ต้องมีสติอยู่กับตัวตลอดเวลา ควบคุมอารมณ์ให้ได้ นิ่งบ้าง เผลอเกี่ยวกับปัญหาทุกปัญหาอย่างมีสติ
 อดทน อดกลั้น มั่นคงในอารมณ์ ไม่ว่าจะป็นอารมณ์ดีใจ อารมณ์โกรธ อารมณ์เศร้า หรืออารมณ์
 หงุดหงิดรำคาญก็ตาม ครูที่มีวุฒิภาวะอารมณ์ที่เหมาะสมคือ ครูที่มีอารมณ์ดี มั่นคง เสมอต้นเสมอ
 ปลาย และสอดคล้องกับ บุหงา ราชยา (2551: <http://learners.in.th/blog/dearna>) และยนต์ ชุ่มจิต
 (2534:67) ได้กล่าวถึงบุคลิกภาพของครูที่ดีในด้านอารมณ์คือ ครูควรมีอารมณ์ดี อารมณ์เย็น อารมณ์
 มั่นคง มีความฉลาดทางอารมณ์ และมีความอดทน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ความคิดเห็นของนักศึกษาศาखाวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูในด้านจิตใจ

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาศาखाวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม ได้ให้ความคิดเห็นในเรื่องของการมีจิตใจเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ โอบอ้อมอารี จำนวน 56 คน เนื่องจากคนที่ประกอบอาชีพครู โดยพื้นฐานจิตใจจะต้องมีความเมตตา กรุณาต่อศิษย์ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อนมนุษย์ ลูกศิษย์และมีจิตใจโอบอ้อมอารี นักศึกษาศาखाวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมให้ความคิดเห็นรองลงมาคือเป็นผู้เสียสละ อุดหนุน จำนวน 39 คน มีความรับผิดชอบต่อวิชาชีพครู จำนวน 36 คน เนื่องจากผู้ที่ประกอบวิชาชีพครูส่วนใหญ่จะต้องเป็นผู้ที่มีจิตใจดีงาม จิตสำนึกดี มีความรับผิดชอบต่ออาชีพครู เสียสละเวลาในการอบรมสั่งสอนลูกศิษย์ หรือเสียสละในการทำงานเพื่อส่วนรวม เพื่อชุมชน รักในการถ่ายทอดความรู้ซึ่งสอดคล้องกับ รมณีย์ อาภาภิรม (2538 : 74) ครูจะต้องมีความยุติธรรมมีความจริงใจห่วงใยในตัวศิษย์ และยังคงสอดคล้องกับ ขนดี ชุ่มจิต (2534 : 176) ครูต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น รับผิดชอบต่องานสูง ซื่อสัตย์จริงใจ มีเมตตากรุณา

2.6 ความคิดเห็นของนักศึกษาศาखाวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพของนักศึกษา

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาศาखाวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมส่วนใหญ่ได้ให้ความคิดเห็นในเรื่องของปัจจัยที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพของนักศึกษา คือ สภาพแวดล้อมภายในสังคม จำนวน 53 คน เนื่องจากสภาพแวดล้อมภายในสังคมที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน อาจจะเป็นสังคมที่ดีหรือสังคมที่เสื่อมโทรมก็ตาม ได้ส่งผลโดยตรงต่อบุคลิกภาพของผู้ที่อยู่ในสังคมนั้น ไม่ว่าจะในทางบวกหรือทางลบ และในปัจจุบัน กระแสนิยม แฟชั่น ได้เข้ามามีบทบาทอย่างมากทำให้ผู้ที่สนใจอาจได้รับผลกระทบและตามไปในทิศทางนั้น ไม่ว่าจะดีหรือไม่ก็ตามซึ่งสอดคล้องกับศรีธรรม ธนะภูมิ (2535 : 5-13) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางจิตใจและบุคลิกภาพคือ ปัจจัยทางชีวภาพ ปัจจัยทางสังคมและสภาพแวดล้อมที่อยู่ภายนอกครอบครัวของเด็ก พฤติกรรมของเด็กต้องมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมปัจจัยทางสังคมที่มีผลต่อพัฒนาการทางจิตใจของเด็กได้แก่ สถานภาพทางการเมือง สถานภาพทางเศรษฐกิจ สถานภาพทางภูมิศาสตร์ บ้านที่อยู่อาศัย การย้ายบ้านบ่อย ชนชั้นทางสังคม การเปลี่ยนแปลงของสังคม ค่านิยม วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี สถานบันการศึกษา และยังคงสอดคล้องกับ กันยา สุวรรณแสง (2533 : 23-24) ได้กล่าวถึงปัจจัยพื้นฐานสำหรับการสร้างเสริมบุคลิกภาพที่พึงประสงค์คือบุคลิกภาพของบุคคลที่เกินขึ้นมาานั้น ต้องอาศัยการจำแบบอย่างของพฤติกรรมของบุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อม แล้วนำมาเข้ากระบวนการเลือกสรร แล้วจึงแสดงออกเป็นบุคลิกภาพปรากฏให้เห็น ดังนั้น หากจะให้ให้มีบุคลิกภาพที่พึง

เอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับอ้างอิงในเพื่อการวิจัยเท่านั้น เมื่อผู้ใดเห็นใจจะเอามาใช้ในการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสงค์ของสังคมจะต้องเสริมสร้างบุคลิกภาพ โดยมีขั้นตอนของการให้บุคคลได้สังเกตแบบอย่าง พฤติกรรมที่เหมาะสม เพื่อนำไปพัฒนาเป็นบุคลิกภาพที่ดีของตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษา สาขาวิชาครุศาสตร์วิศกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพของครูของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานภาพทั่วไปของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และเพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพของครูของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศกรรม ในปีการศึกษา 2553 จำนวน 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าเฉลี่ย ความถี่ และค่าร้อยละ ได้ผลการวิจัยดังนี้

5.1.1 สถานภาพทั่วไปของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศกรรม

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศกรรมส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย คิดเป็นร้อยละ 63.33 ผู้หญิงคิดเป็นร้อยละ 36.67 นักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศกรรมส่วนใหญ่มีอายุ 21-23 ปี คิดเป็นร้อยละ 83.33 ตามลำดับ นักศึกษาส่วนใหญ่กำลังศึกษาในหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตครุศาสตร์วิศกรรม (หลักสูตร 5 ปี) จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 เช่นเดียวกับ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ (ต่อเนื่อง 2 ปี) จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตวิศวกรรมโทรคมนาคม (ต่อเนื่อง 2 ปี) จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (ต่อเนื่อง 2 ปี) จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 ชั้นปีที่มีนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศกรรมกำลังศึกษา เรียงตามลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 33.34 ชั้นปีที่ 4 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 และชั้นปีที่ 3 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารทงส่วนเวสำหรับการเขงำนเพอการศกษเห่นน เมอถูเออเห่นนไปไซประโยชนดานการค้ำ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.2 ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม ที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูในด้านกาย

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม ส่วนใหญ่ได้ให้ความคิดเห็นในเรื่องของ การแต่งกายสุภาพเรียบร้อย เหมาะสมถูกกาลเทศะถูกต้องตามกฎระเบียบของสถานศึกษา จำนวน 75 คน รองลงมาคือ แต่งกายสะอาด จำนวน 46 คน มีลักษณะท่าทาง มั่นใจในตนเอง น่าเชื่อถือ จำนวน 42 คน และสุขภาพร่างกายแข็งแรง จำนวน 9 คน ตามลำดับ

5.1.3 ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม ที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูในด้านวาจา

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์สาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม ส่วนใหญ่ได้ให้ความคิดเห็น ว่า พูดจาสุภาพไพเราะอ่อนหวาน มีหางเสียง ไม่พูดจาหยาบคาย ไม่พูดต่อเสียง จำนวน 63 คน รองลงมาคือ พูดจาไม่เหตุผล มีหลักการ รู้จักกาลเทศะ ไม่พูดจาเพื่อเจ้อ จำนวน 55 คน พูดจาฉะฉาน พูดจาชัดเจน พูดจาไม่สับสน มีจำนวนเท่ากัน คือ 13 คน สื่อสารภาษาพูดได้ดี จำนวน 10 คน และมีศิลปะในการพูด จำนวน 6 คน ตามลำดับ

5.1.4 ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม ที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูในด้านสติปัญญา

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมส่วนใหญ่ได้ให้ความคิดเห็นในเรื่องของ มีความรู้ทันเทคโนโลยีสมัยใหม่ จำนวน 52 คน รองลงมาคือ มีความฉลาด หลักแหลม มีสติ และปัญญาระดับสูง จำนวน 48 คน ช่างสังเกต และมีไหวพริบ เป็นคนช่างวิเคราะห์ปัญหาต่างๆ ได้ จำนวน 47 คน มีความคิดรอบคอบ สามารถแก้ปัญหาทุกอย่างได้ จำนวน 31 คน มีความคิดสร้างสรรค์ มีความคิดที่ทันสมัย จำนวน 7 คน และมีเหตุผล จำนวน 6 คน ตามลำดับ

5.1.5 ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม ที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูในด้านอารมณ์

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมส่วนใหญ่ได้ให้ความคิดเห็นในเรื่องของ ร่าเริงแจ่มใส มนุษย์สัมพันธ์ดี อหยาศัยดี ไม่มีอคติต่อผู้อื่น จำนวน 83 คน รองลงมา คือ การควบคุมอารมณ์ อารมณ์ไม่แปรปรวน ปรับอารมณ์ เก็บอารมณ์ ใจเย็น ไม่โมโหง่าย จำนวน 67 คน และสุขภาพอ่อนโยน การมีสัมมาคารวะ มีจำนวน 6 คน ตามลำดับ

5.1.6 ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม ที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูในด้านจิตใจ

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมส่วนใหญ่ได้ให้ความคิดเห็นในเรื่องของ มีจิตใจเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ โอบอ้อมอารี จำนวน 56 คน รองลงมา คือ เป็นผู้เสียสละ อุดหนุน จำนวน 39 คน มีความรับผิดชอบต่อวิชาชีพครู จำนวน 36 คน มีทัศนคติที่ดี วางตัวให้เหมาะสม จำนวน 19 คน ใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น จำนวน 7 คน และมีเหตุผล รักษาความลับของนักศึกษา จำนวน 5 คน ตามลำดับ

5.1.7 ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพของนักศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมส่วนใหญ่ได้ให้ความคิดเห็นในเรื่องของ สภาพแวดล้อมภายในสังคมจำนวน 53 คน รองลงมา คือ เพื่อน จำนวน 47 คน ครอบครัว จำนวน 44 คน แฟน รสนิยม จำนวน 31 คน ตัวเอง สถานที่ ประสบการณ์ จำนวน 29 คน และ สื่อ อินเทอร์เน็ต ภาพยนตร์ หนังสือ จำนวน 22 คน ตามลำดับ

5.1.8 แนวทางในการพัฒนาบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมส่วนใหญ่ได้ให้ความเห็นในเรื่องของ เข้ารับการฝึกอบรมพัฒนาบุคลิกภาพ จำนวน 45 คน รองลงมา คือ หากิจกรรมใหม่ๆ ที่ทันสมัย ทำ การแสดงออกหน้าชั้นเรียน จำนวน 37 คน ปรับปรุงบุคลิกภาพตนเองอยู่เสมอ จำนวน 36 คน เข้าค่ายพัฒนาส่งเสริมพัฒนาบุคลิกภาพ ส่งเสริมกิจกรรมใหม่ๆ จำนวน 10 คน เข้าร่วมสัมมนาส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพ จำนวน 9 คน และทำตามกฎเกณฑ์ กฎระเบียบ 9 คน ตามลำดับ

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ข้อเสนอแนะต่อประธานสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม

ประธานสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ควรมีนโยบายส่งเสริม ในเรื่องของการจัดอบรม สัมมนาหรือจัดเข้าค่ายพัฒนาบุคลิกภาพ ให้แก่นักศึกษาในสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรมเพื่อที่จะให้นักศึกษามีบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครูก่อนออกไปประกอบวิชาชีพครู รวมทั้งควรมีนโยบายในสาขาฯ และคณะฯ ร่วมมือกัน จัดสภาพแวดล้อม สังคม ที่อยู่ในสาขาฯ ในคณะฯ เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาและมีการณรงค์ใช้สื่อประชาสัมพันธ์ภายในสาขาฯ และควรมีนโยบายที่ชัดเจนในเรื่องของกฎระเบียบ กฎเกณฑ์การแต่งกายให้นักศึกษาปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2 ข้อเสนอแนะต่อนักศึกษสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม

นักศึกษสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง นักศึกษสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม ควรปฏิบัติตัวเป็นนักศึกษาแบบอย่างที่ดี ในเรื่องของการพัฒนาบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครู เช่น การแต่งกาย การพูด การเข้าชั้นเรียนให้กับสถานศึกษา ตั้งแต่เริ่มเข้ามาเรียนในปีแรก จนกระทั่งสำเร็จการศึกษาออกไป ประกอบอาชีพครู อีกทั้งควรปฏิบัติตัวเพื่อส่งเสริมและมีโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกฝนพัฒนาบุคลิกภาพอยู่เสมอ เช่น การนำเสนอรายงานหน้าชั้นเรียนและเข้มงวดในเรื่องของกฎระเบียบของคณะฯ ของสถาบันฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กันยา สุวรรณแสง. 2533. การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บำรุงสาส์น. 72 น.

ไกล่รุ่ง ชุ่มกระจ่าง. 2540. การศึกษาองค์ประกอบบุคลิกภาพจากการประเมินของนักศึกษาวิชาชีพครู สถาบันราชภัฏ โดยใช้คำศัพท์พรรณนาลักษณะบุคลลขของภาษาไทย. กรุงเทพฯ :

วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต จิตวิทยาสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 245 น.

ไกรนุช ศิริพล. 2531. ความเป็นครู. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล นิยมวิทยา (แผนกการพิมพ์). 86 น.

คณะอาจารย์ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนสุนันทา. มปป. ความเป็นครู. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนสุนันทา. 100 น. อ้างถึง ลิโอนาโด วี กอร์ดอน.

จรรยา สุวรรณทัต และ ดวงกมล เวชบรรยงรัตน์. 2529. จิตวิทยาทั่วไป. พระนคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 189 น.

จุฬาภรณ์ สุงพล. 2553. “ทฤษฎีบุคลิกภาพ” องค์ประกอบบุคลิกภาพ. แหล่งที่มา :

<http://www.novabizz.com/novaace/personality>. ,12 กุมภาพันธ์ 2554

_____ “ทฤษฎีบุคลิกภาพ” องค์ประกอบบุคลิกภาพ. แหล่งที่มา :

<http://www.novabizz.com/novaace/personality>. ,12 กุมภาพันธ์ 2554. อ้างอิง กู๊ด

_____ “ทฤษฎีบุคลิกภาพ” องค์ประกอบบุคลิกภาพ. แหล่งที่มา :

<http://www.novabizz.com/novaace/personality>. ,12 กุมภาพันธ์ 2554. อ้างอิง คอร์จีนีและมาร์เชลลา

_____ “ทฤษฎีบุคลิกภาพ” องค์ประกอบบุคลิกภาพ. แหล่งที่มา :

<http://www.novabizz.com/novaace/personality>. ,12 กุมภาพันธ์ 2554. อ้างอิง เฮอร์เนส อาร์. ฮิลการ์ด

_____ “ทฤษฎีบุคลิกภาพ” องค์ประกอบบุคลิกภาพ. แหล่งที่มา :

<http://www.novabizz.com/novaace/personality>. ,12 กุมภาพันธ์ 2554. อ้างอิง ฟิลลิป จี. ซิมบาร์โด และฟลอยด์ แอล.รูช

_____ “ทฤษฎีบุคลิกภาพ” องค์ประกอบบุคลิกภาพ. แหล่งที่มา :

<http://www.novabizz.com/novaace/personality>. ,12 กุมภาพันธ์ 2554. อ้างอิง เบอร์นาร์ด

_____ “ทฤษฎีบุคลิกภาพ” องค์ประกอบบุคลิกภาพ. แหล่งที่มา :

<http://www.novabizz.com/novaace/personality>. ,12 กุมภาพันธ์ 2554 อ้างอิง ฮาร์ดแมน

- _____ “ทฤษฎีบุคลิกภาพ” องค์ประกอบบุคลิกภาพ. แหล่งที่มา :
<http://www.novabizz.com/novaace/personality>. ,12 กุมภาพันธ์ 2554. อ้างอิง ฮิปโปเครติส
- _____ “ทฤษฎีบุคลิกภาพ” องค์ประกอบบุคลิกภาพ. แหล่งที่มา :
<http://www.novabizz.com/novaace/personality>. ,12 กุมภาพันธ์ 2554. อ้างอิง อัลเฟรด แอดเลอร์
- _____ “ทฤษฎีบุคลิกภาพ” องค์ประกอบบุคลิกภาพ. แหล่งที่มา :
<http://www.novabizz.com/novaace/personality>. ,12 กุมภาพันธ์ 2554. อ้างอิง คาร์ล กุสตาฟ จุง
- _____ “ทฤษฎีบุคลิกภาพ” องค์ประกอบบุคลิกภาพ. แหล่งที่มา :
<http://www.novabizz.com/novaace/personality>. ,12 กุมภาพันธ์ 2554. อ้างอิง คาเรน ฮอร์เนย์
- _____ “ทฤษฎีบุคลิกภาพ” องค์ประกอบบุคลิกภาพ. แหล่งที่มา :
<http://www.novabizz.com/novaace/personality>. ,12 กุมภาพันธ์ 2554. อ้างอิง อีริก เอช อีริกสัน
- _____ “ทฤษฎีบุคลิกภาพ” องค์ประกอบบุคลิกภาพ. แหล่งที่มา :
<http://www.novabizz.com/novaace/personality>. ,12 กุมภาพันธ์ 2554. อ้างอิง บี. เอฟ. สกินเนอร์
- _____ “ทฤษฎีบุคลิกภาพ” องค์ประกอบบุคลิกภาพ. แหล่งที่มา :
<http://www.novabizz.com/novaace/personality>. ,12 กุมภาพันธ์ 2554. อ้างอิง อัลพอร์ท
- _____ “ทฤษฎีบุคลิกภาพ” องค์ประกอบบุคลิกภาพ. แหล่งที่มา :
<http://www.novabizz.com/novaace/personality>. ,12 กุมภาพันธ์ 2554. อ้างอิง จิกมันด์ ฟรอยด์
- _____ “ทฤษฎีบุคลิกภาพ” องค์ประกอบบุคลิกภาพ. แหล่งที่มา :
<http://www.novabizz.com/novaace/personality>. ,12 กุมภาพันธ์ 2554. อ้างอิง สจ๊วต ไดมอนด์
- _____ “ทฤษฎีบุคลิกภาพ” องค์ประกอบบุคลิกภาพ. แหล่งที่มา :
<http://www.novabizz.com/novaace/personality>. ,12 กุมภาพันธ์ 2554. อ้างอิง แมคเคอร์
- _____ “ทฤษฎีบุคลิกภาพ” องค์ประกอบบุคลิกภาพ. แหล่งที่มา :
<http://www.novabizz.com/novaace/personality>. ,12 กุมภาพันธ์ 2554. อ้างอิง คอस्ता
- _____ ชาญชัย อินทประวัตติ. 2550. “บุคลิกภาพครู”. บุคลิกภาพครู. แหล่งที่มา :
<http://www.sut.ac.th/teedu/article/psychology3.htm>. ,12 กุมภาพันธ์ 2554.

- ชูศรี เลิศรัตน์เดชากุล. “การศึกษาบุคลิกภาพของนักศึกษาปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปีการศึกษา 2536”. วารสารพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. ปีที่ 5 ฉบับที่ 4 (สิงหาคม 2538). น.27-32.
- ชูใจ กิณูญ. 2537. การศึกษาบุคลิกภาพของนักศึกษาวิทยาลัยครูเพชรบูรณ์. พิษณุโลก : วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยนเรศวร. 61 น.
- ทองคุณ หงส์พันธุ์ และ คณะ. 2537. ค่านิยมและจริยธรรม. (เอกสารอัดสำเนา). 120 น. อ้างถึง กอรรค์คอน.
- ธีรศักดิ์ อัครบวร. 2542. ความเป็นครู. กรุงเทพฯ : ก.พลพิมพ์. 90 น.
- _____. 2544. ความเป็นครู. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ก.พลพิมพ์. 100 น.
- นิภา นิธยาชน. 2530. การปรับตัวและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พริ้นติ้ง เฮาส์. 80 น.
- นงลักษณ์ สุทธิวัฒน์พันธ์. 2545. กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์. กรุงเทพฯ : อัลฟ่า พับลิชชิ่ง. 66 น.
- นัยนา ฉายวงศ์. 2541. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้องคำประกอบกับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. มหาสารคาม : วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย การวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 206 น.
- บุหงา ราชยา. 2551. “บุคลิกภาพครู”. บุคลิกภาพของครูที่ดี. แหล่งที่มา : <http://learners.in.th/blog/deama>. , 12 กุมภาพันธ์ 2554.
- ประดิษฐ์ รังษา. 2538. การศึกษาบุคลิกภาพของครูดีเด่น ครูทั่วไป และผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ ตามแนวคิดทฤษฎีการวิเคราะห์การติดต่อสื่อสารสัมพันธ์ระหว่างบุคคล. มหาสารคาม. วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 122 น.
- ประไพ สิทธิเลิศ. 2542. ความเป็นครู. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. 112 น.
- พิชัย สดพิบาล. 2551. “การพัฒนาบุคลิกภาพ”. การพัฒนาบุคลิกภาพครู. แหล่งที่มา : <http://www.thaiblogonline.com/sodpichai.blog>. , 12 กุมภาพันธ์ 2554.
- ไพพรรณ เกียรติโชคชัย. 2536. ความเป็นครู. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนดุสิต. 88 น.
- พระธรรมปิฎก. 2528. พจนานุกรมพุทธศาสนา ฉบับประมวลธรรม. กรุงเทพฯ : มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย. 147 น. อ้างถึง พระราชวรมุนี (ประยูรศักดิ์ ปยุต โด).
- พระเทพวิสุทธีเมธี. 2529. ธรรมสำหรับครู. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 90 น. อ้างถึง พุทธทาสภิกขุ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- มนัสนันท์ หัตถศักดิ์. ม.ป.ป.. “การศึกษาบุคลิกภาพของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ตามแบบวัดบุคลิกภาพของไมเยอร์ บริกซ์ (MBTI)”. วารสาร BU Academic Review. ปีที่ 3 ฉบับที่ 1. น. 41-45.
- ยนต์ ชุ่มจิต. 2534. ความเป็นครู. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์. 98 น.
- _____ . 2541. ความเป็นครู. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พริ้นติ้ง เฮ้าส์. 110 น.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2538. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์. 500 น.
- รัฐจวน คำวชิรพิทักษ์. 2538. การวิเคราะห์องค์ประกอบบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพฯ : โครงการวิจัยมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 144 น.
- รัตติกรณ์ จงวิศาล. 2542. “บุคลิกภาพ”. ปัจจัยด้านเขavnอารมณ์บุคลิกภาพ และภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำงานของผู้ได้บังคับบัญชาและผลการปฏิบัติงานของหัวหน้าระดับกลางในองค์การธุรกิจ. แหล่งที่มา : [http:// www.soc.ku.ac.th/stu/index.html](http://www.soc.ku.ac.th/stu/index.html), 6 กุมภาพันธ์ 2554.
- รมณี อากาภิรม. 2538. ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรในระดับมัธยมศึกษาของประเทศไทย. กรุงเทพฯ : งานวิจัยคณะครุศาสตร์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ. 107 น.
- ริเอ็องรอง รัตนวิไลสกุล. “การศึกษาคุณลักษณะครูพึงประสงค์ของนักศึกษาและอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี”. วารสารวิจัยและพัฒนา มจร. ปีที่ 25 ฉบับที่ 2 (เมษายน-มิถุนายน 2545). น.149-156.
- รัฐวุฒิ ก่องจันทร์. 2533. การเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านความต้องการ (Personality Needs) ของครูที่สอนในโรงเรียนที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และ ครูที่สอนในโรงเรียนที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ. นครนายก : ปริญญาานิพนธ์มหาบัณฑิต จิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 200 น.
- วุฒิพงษ์ บัวช้อย. 2552. การพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษา สาขาวิชาศิลปศาสตรศาสตรมหาวิทาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. งานวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ประจำปีงบประมาณ 2552. 124 น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- วิภา ลักณาพรวิสิข. 2543. ผลการฝึกปฏิบัติ ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูสภาที่มีต่อ
คุณภาพของครู. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 132
น.วรรณวิทย์ รัตนสุทธิกุล. 2544. มาตรฐานวิชาชีพครูของครูสภา ที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการ
สอบของครู โรงเรียนประถมศึกษายังจังหวัดราชบุรี. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร. 101 น.
- ศักดิ์นา บุญเปี่ยม. 2552. การศึกษาความสัมพันธ์ของบุคลิกภาพแบบห้าองค์ประกอบ กับการรับรู้
ความสามารถของตนเอง และการเห็นคุณค่าในตนเอง. ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. 70 น.
- ศิริธรรม ธนะภูมิ. 2535. พัฒนาการทางอารมณ์และบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์. 120 น.
- ศิริพรรณ ดิลกวัฒนานันท์. ม.ป.ป.. ความต้องการในการพัฒนาสู่มาตรฐานวิชาชีพครูของบุคลากร
ครูในโรงเรียน พระพุทธย์ จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต การบริหาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 86 น.
- สุชา จันทน์เอม. 2524. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช. 160 น.
- สุปรีชา วงศ์พุทธา. 2543. “บุคลิกภาพ”. สุขภาพจิต แรงจูงใจ และบุคลิกภาพของผู้ต้องขังเรือนจำ
กลางนครปฐม ที่กระทำผิดขานมาผู้อื่น. แหล่งที่มา :
<http://www.galyainstitute.com/rks/index.php?> , 15 มกราคม 2554.
- สัมพันธ์ บังผล. 2534. การศึกษามุขภาพของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
โดยใช้แบบทดสอบ 16 PF. นครนายก : ปริญญาโทมหาบัณฑิต การศึกษาพิเศษ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 72 น.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. 2544. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
180 น.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8
(พ.ศ.2540-2544). กรุงเทพฯ : อรรถผลการพิมพ์. 200 น.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2548. เกณฑ์มาตรฐานครู. กรุงเทพฯ 80น.
- เมธี ปิณฑนานนท์. 2550. สารานุกรมวิชาชีพครูเฉลิมพระเกียรติ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในโอกาสฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี. กรุงเทพฯ :
สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 374 น. อ้างถึง สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- อัญชลี แจ่มเจริญ. 2530. จิตวิทยาธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 3. วิทยาลัยครูสวนสุนันทา. 176 น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อภิสิทธิ์ เวทียนุท. 2540. “บุคลิกภาพ”. ลักษณะบุคลิกภาพของผู้บริหารสถานศึกษาระดับ
มัธยมศึกษา. แหล่งที่มา : <http://www.moe.go.th/wijai/personality.doc> , 15 มกราคม 2554.

Allport, G.W. 1937. Personality. New York : Holt. 270 p.

Dinkmeyer, Don C.1965. Child Development : The Emerging Self. New Jersey : Prentice-Hall,
Inc. 300 p

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสัมภาษณ์นักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม

เรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม ที่มีต่อบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับวิชาชีพครู ของนักศึกษาสาขาวิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. อายุ.....ปี
3. หลักสูตรที่กำลังศึกษา
 - () หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตวิศวกรรมโทรคมนาคม (ต่อเนื่อง 2 ปี)
 - () หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (ต่อเนื่อง 2 ปี)
 - () หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ (ต่อเนื่อง 2 ปี)
 - () หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิตครุศาสตร์วิศวกรรม (หลักสูตร 5 ปี)
4. ชั้นปีที่กำลังศึกษา
 - () ชั้นปีที่ 1 () ชั้นปีที่ 2 () ชั้นปีที่ 3 () ชั้นปีที่ 4 () ชั้นปีที่ 5

